

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ παλμοί

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ - ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΥΚΚΟΥ Β' - ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 2021-2022

*Κάθε αηλιάζει, επιζέλου,
στη σχολική κοινωνία!*

Από τη συντακτική ομάδα

«Το σχολικό περιβάλλον χαρακτηρίζεται από πολλαπλές μορφές ετερότητας, άλλες περισσότερο γνωστές στη δημόσια σφαίρα (εθνικότητα, εμφάνιση, κοινότητα, φύλο) και άλλες λιγότερο γνωστές (π.χ. σεξουαλικός προσανατολισμός, ταυτότητα φύλου, αναπηρία), που αναζητούν αναγνώριση, σεβασμό και προστασία. Σε αυτές τις συνθήκες, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί για όλα τα μέλη της σχολικής κοινότητας ένα περιβάλλον ασφάλειας, ανεκτικότητας, σεβασμού της διαφορετικότητας, μη διάκρισης και ισότητας, όπου όλοι οι μαθητές και οι μαθήτριες θα μπορούν να απολαύσουν στο μέγιστο τις εκπαιδευτικές ευκαιρίες που τους προσφέρονται».

Αυτό είναι το εισαγωγικό σημείωμα του Αντιρατσιστικού Κώδικα που εκπόνησε το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Κύπρου και ο οποίος έχει υιοθετηθεί από το σχολείο μας την τρέχουσα σχολική χρονιά. Η συντακτική ομάδα της Εφημερίδας μας χαιρετίζει την πρωτοβουλία αυτή, αφού η διαφορετικότητα δεν θα πρέπει πλέον να αποτελεί τροχοπέδη για κανέναν άνθρωπο, ώστε να νιώθει πλήρως ενταγμένος σε μια κοινωνία. Για τον λόγο αυτό αφιερώνουμε τη φετινή μας έκδοση στην πρωτοβουλία αυτή, στέλνοντας ταυτόχρονα το μήνυμα ότι πρέπει όλοι να εργαστούμε με αποφασιστικότητα προς όφελος ολόκληρης της σχολικής κοινότητας και των δικαιωμάτων των μελών της.

*Η δύναμη
βρίσκεται
στις διαφορές*

Από την Αθηνά Σταυρινού, Γ1-6

Ο Stephen Covey ισχυρίστηκε ότι «η δύναμη βρίσκεται στις διαφορές, όχι στις ομοιότητες». Η διαφορετικότητα είναι η γοητεία της ζωής, ειδικά όταν αυτή τυγχάνει του δέοντος σεβασμού.

Στη σύγχρονη εποχή η επικοινωνία με όλο τον κόσμο έχει αναπτυχθεί ραγδαία, λόγω της τεχνολογικής εξέλιξης των τελευταίων δεκαετιών. Τα παιδιά, από πολύ μικρή ηλικία, έχουν έρθει σε επαφή με ανθρώπους άλλου χρώματος, γλώσσας, εθνικότητας, θρησκείας και πνευματικής ανάπτυξης. Πολλές είναι οι φορές, όμως, που παρατηρούνται ρατσιστικές συμπεριφορές παιδιών απέναντι σε άλλους ανθρώπους, οι οποίοι θεωρούνται διαφορετικοί. Αυτό οφείλεται κυρίως στην παιδεία που λαμβάνουν τόσο από την οικογένειά τους όσο και από το σχολείο και την κοινωνία. Η έλλειψη παιδείας οδηγεί τα άτομα αυτά να γίνονται θύματα προπαγάνδας, να μην μπορούν να κρίνουν και να καλλιεργηθούν πνευματικά. Ως αποτέλεσμα, ανοίγει ο ασκός του Αϊόλου για την κατάρρευση των ηθικών αξιών και των ανθρωπίνων ιδανικών.

Γιατί, όμως, είναι σημαντική η διαφορετικότητα για την ανθρωπότητα; Η Διαφορετικότητα είναι πάνω από όλα εκείνη που μας φανερώνει την ομορφιά πάνω σε αυτόν τον πλανήτη. Που μας προσφέρει το δώρο της μοναδικότητας. Ο καθένας από εμάς ξεχωρίζει και ταυτόχρονα αντιλαμβάνεται την έννοια του ανήκειν. Είμαστε όλοι διαφορετικοί και όλοι ίσοι! Η διαφορετικότητα δεν είναι εχθρός μας. Αντιθέτως, είναι εκείνη που μας δείχνει την ποικιλομορφία και την ομορφιά της ζωής, είναι εκείνη που μας συμπληρώνει και μας αποδεικνύει πως το θαύμα της ζωής μπορεί να βιωθεί με διαφορετικούς τρόπους. Είναι σημαντικό να μάθουμε να βλέπουμε πάνω από τις όποιες διαφορές και να βλέπουμε τους άλλους ως συνοδοιπόρους στον δύσκολο και συνάμα υπέροχο αγώνα της ζωής.

Όλοι είμαστε διαφορετικοί και αυτό είναι που κάνει τη ζωή να έχει νόημα. Ο καθένας από εμάς έχει να δείξει κάτι διαφορετικό και σίγουρα μπορεί με τη μεγάλη ή τη μικρή του δύναμη να συμβάλει στο να γίνει ο κόσμος αυτός καλύτερος και αρμονικότερος. Το γεγονός ότι έχουμε διαφορετικές ικανότητες, είναι αυτό που μπορεί να μας δώσει το έναυσμα να πλουτίσουμε πνευματικά τον κόσμο και να στηρίξουμε ο ένας τον άλλον. Η διαφορετικότητα αφορά κάθε άνθρωπο και είναι η απόδειξη πως η ζωή αυτή είναι υπέροχη. Αν κάποιος δεν μπορεί να δει αυτή τη μαγεία, αυτό είναι δικό του πρόβλημα. Όσοι τη βλέπουμε ας οικοδομήσουμε έναν καλύτερο κόσμο!

*Πόσο δημοκρατική
είναι η κοινωνία μας;*

Από τη Μικαέλα Αντωνίου, Β1-2

Έχουν ήδη περάσει 65 χρόνια από την ηρωική κίνηση της Ρόζα Πάρκς, της γενναίας αφροαμερικανίδας η οποία αρνήθηκε να παραχωρήσει τη θέση της στο λεωφορείο σε έναν λευκό, παρά το κατεστημένο της εποχής και τις αντιλήψεις που επικρατούσαν. Παρόλα αυτά, ακόμα και σήμερα διαπιστώνουμε ότι ένα σημαντικό ποσοστό των συνανθρώπων μας εξακολουθούν να αγωνίζονται, όπως και η Πάρκς, για μια ισότιμη θέση στην κοινωνία. Παρά το γεγονός ότι οι σύγχρονες δυτικές κοινωνίες στα μάτια μας συχνά φαντάζουν δημοκρατικές και ανοιχτές σε όλους, στην πραγματικότητα, είναι φανερό και αναμφίβολα αξιοθρήνητο ότι οι διακρίσεις, οι προκαταλήψεις και τα στερεότυπα εξακολουθούν να υπάρχουν και είναι βαθιά ριζωμένα, αφού δεν περιορίζονται πλέον αποκλειστικά στο χρώμα ή στη φυλή, αλλά περιλαμβάνουν ανθρώπους με μεταναστευτικό υπόβαθρο, ανέργους, ανθρώπους που προέρχονται από θρησκευτικές μειονότητες, ανθρώπους με διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό, ανθρώπους με οποιαδήποτε μορφή αναπηρία, ανθρώπους που απλώς διαφέρουν σε κάτι. Θα είναι άραγε ποτέ η κοινωνία μας σε θέση να εδραιώσει την ισότητα ή τελικά οι ρατσιστικές αυτές αντιλήψεις θα συνεχίσουν να υπάρχουν;

προ αλλά και σε ολόκληρη την υφήλιο. Συγκεκριμένα, πρόκειται κυρίως για υποτιμητικές κοινωνικές στάσεις και συνάμα μια παθητική εκδήλωση εχθρικής ή ρατσιστικής συμπεριφοράς προς τα μέλη μιας ομάδας ανθρώπων, λόγω του ότι έχουν ένα συγκεκριμένο χαρακτηριστικό, ή ακόμα λόγω της καταγωγής τους, η οποία τους καθιστά κοινωνικά περιθωριοποιημένους και «κατώτερους» κάποιων άλλων.

Αξίζει ακόμα να αναφερθεί ότι σε πρόσφατη έρευνα που έγινε στην Κύπρο αποδείχτηκε ότι το 65% των ανθρώπων είχαν αρνητική γνώμη απέναντι στους αλλοδαπούς μετανάστες. Παράλληλα τα τελευταία 14 χρόνια έχουν καταγραφεί 205 καταγγελίες για ρατσιστικές επιθέσεις, με τις 147 να έχουν καταχωρηθεί στο Δικαστήριο ως ποινικές υποθέσεις. Η πλειοψηφία των υποθέσεων αυτών αφορά επιθέσεις εναντίον ατόμων λόγω της εθνικής τους καταγωγής. Ταυτόχρονα, παρατηρήθηκε έντονη ρητορική μίσους εναντίον ατόμων της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, με κάποιες από αυτές

Συνέχεια στη σελίδα 2

- 2-4
Όλοι ίσοι, όλοι διαφορετικοί
- 4-7
Ημερολόγιου σκέψεις
- 8-9
Αγάπα τον άνθρωπο, γιατί είσαι εσύ
- 10-11
Περί επιστημών
- 12-13
Αθλητικοί παλμοί
- 13-14
Των μαθητών παλμοί
- 15
ΠΟΝ ΚΟΡΝ
- 16
Το χάραμα της αυγής

Η ταυτότητά μας

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ
ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΥΚΚΟΥ Β'
ΤΕΥΧΟΣ 13

Ιδιοκτήτης:

Μαριάννα Παναγιώτου – Στυλιανού, Διευθύντρια

Υπεύθυνη Βοηθός Διευθύντρια:

Μαρίνα Καλοτάρη, Β.Δ. Φιλολόγος

Υπεύθυνες Έκδοσης:

Έλενα Παπαλουκά – Σταυρινού, Φιλολόγος

Στέλλα Σπανού - Μακρυγιάννη, Φιλολόγος

Διόρθωση κειμένων:

Έλενα Παπαλουκά – Σταυρινού, Φιλολόγος

Στέλλα Σπανού - Μακρυγιάννη, Φιλολόγος

Συντακτική Ομάδα:

Άνη Ιωαννίδου, Α11

Ευδοκία Αγαπίου, Α31

Δένα Σταυρινού, Α32

Μικαέλα Αντωνίου, Β1-2

Σάββη Γιάννου, Β1-2

Ελευθερία Γρηγορίου, Β1-2

Μαριάννα Ναλμπάντη, Β1-2

Άντρεα Κτωρή, Β31

Νεφέλη Ρίχτερ, Β31

Στυλιανή Τσίγκη, Β31

Ελίνα Λοϊζου, Β33

Στέλλα Νικολάου, Β33

Έλενα Ιακώβου, Γ1-6

Αθηνά Σταυρινού, Γ1-6

Αντριάννα Σταυροπούλου, Γ1-6

Νεφέλη Φωτίου, Γ1-6

Άννα Γιαννάκη, Γ21

Μαρίλια Κωνσταντίνου, Γ21

Ελίνα Πελαβά, Γ21

Χριστίνα Πίττα, Γ21

Χριστίνα Ταλιαδώρου, Γ31

Μαρία Νικολάου, Γ32

Σεμέλη Εργατούδη, Γ33

Άννα – Χριστίνα Μούζουρου, Γ33

Εβελίνα Τζιονή, Γ33

Μάνος Χατζηχαράλαμπος, Γ33

Βασιλική Κυριάκου, Γ42

Μαρίνα Κουλουμπρή, Γ53α

Χορηγός:

Σύνδεσμος Γονέων και Κηδεμόνων Λυκείου Κύκκου Β'

Σχεδιασμός και Εκτύπωση:

Τυπογραφεία Κώνος Λτδ

Πόσο δημοκρατική είναι η κοινωνία μας;

Συνέχεια από τη σελίδα 1

τις υποθέσεις να καταχωρούνται στο Δικαστήριο. Ως εκ τούτου, είναι ξεκάθαρο ότι η κυπριακή κοινωνία ίσως να μην είναι τόσο ανοικτή στη διαφορετικότητα όσο θα ελπίζαμε ή όσο θα αναμέναμε.

Παράλληλα σήμερα, εξαιτίας του πολέμου Ουκρανίας – Ρωσίας, αλλά και των πολέμων στη Συρία, το Αφγανιστάν, αλλά και στην Υεμένη, που μοιραία οδηγούν στην προσφυγοποίηση εκατομμύρια ανθρώπων, η ανθρωπότητα έχει ανάγκη περισσότερο ίσως από ποτέ να κατανοήσει ότι η διαφορετικότητα σε καμία περίπτωση δεν είναι εχθρός μας. Αντιθέτως, είναι εκείνη που μας δείχνει την ποικιλομορφία της ζωής και τη μοναδικότητα του καθενός μας. Όπως λοιπόν όλοι πλέον γνωρίζουμε, τις τελευταίες εβδομάδες η καθημερινότητα των πολιτών μιας ολόκληρης χώρας μετασχηματίστηκε σε μόλις μερικές ώρες. Αρκετοί έχουν ξυπνήσει ξαφνικά μέσα στον πόλεμο και άλλοι ζουν με την απειλή του, ένας τεράστιος αριθμός παιδιών έχει ξεριζωθεί από τα σπίτια του, νιώθοντας τη βία και την αβεβαιότητα. Επομένως, καθίστα-

ται επιτακτική η ανάγκη να σταθούμε δίπλα σε αυτούς τους ανθρώπους και να τους στηρίξουμε σε αυτό τον αγώνα. Αυτό, όμως, θα είναι εφικτό μόνο όταν εμείς οι ίδιοι, αλλά και η προηγούμενη γενιά αφήσουμε πίσω τις διαφορές μας και αναγνωρίσουμε όσο πιο σύντομα μπορούμε ότι ο σεβασμός προς κάθε τι διαφορετικό είναι υποχρέωση όλων μας. Σεβόμενοι το διαφορετικό, μόνο έτσι οδεύουμε προς μία πιο ανθρώπινη και ευτυχισμένη κοινωνία

Συμπερασματικά, όλοι μας είμαστε ξεχωριστοί, όλοι μας έχουμε ίσα δικαιώματα και όλοι μας αξίζουμε τη δική μας ισότιμη θέση στην κοινωνία. Ως η γενιά του μέλλοντος οφείλουμε να επαναστατήσουμε ενάντια στις αναχρονιστικές απόψεις, που προάγουν μια αρνητική διάσταση στη διαφορετικότητα και να προσπαθήσουμε να σπάσουμε τη παγιωμένη αυτή πραγματικότητα. Όπως είπε και ο Νέλσον Μαντέλα «το να είσαι ελεύθερος δεν σημαίνει απλώς να σπάσεις τις αλυσίδες σου, αλλά να ζεις με τρόπο που να σέβεται την ελευθερία των άλλων».

Δεν έχει φύλο η αγάπη

Από τη Σάββη Γιάννου, Β1-2

Και ποιος δεν έχει περάσει τις ώρες κοινής ησυχίας κάποιου καλοκαιριού ή τα βράδια με κάποια παρέα παρακολουθώντας τις σειρές του Γιώργου Καπουτζίδη ή λέγοντας αστείες ατάκες από αυτές και στη συνέχεια να γελάει τόσο πολύ που να μην μπορεί να ανασάνει! Πόσες ατάκες από το «Παρά 5» δεν έχουν ειπωθεί για να σπάσει ο πάγος σε μια παρέα, ή για να σπάσουν τη μονοτονία του μαθήματος μέσα στην τάξη οι μαθητές! Αν το καλοσκεφτείς όμως, ο σοφός λαός λέει «Πονάει πολύ αυτός που θέλει να κάνει τους άλλους να γελάσουν!» Πόσο μπορεί να έχει πονέσει ο Καπουτζίδης και ο κάθε Καπουτζίδης; Ο Καπουτζίδης μέσα από όλες τις σειρές του, αλλά κυρίως μέσα από το «Παρά 5» και την «Εθνική Ελλάδα» θέλη-

σε πέραν από το γέλιο που προκάλεσε στο πανελλήνιο, να περάσει και κάποια μηνύματα. Πέραν από την αδικία, τη δύναμη των κοινωνικά ισχυρών, αυτών που έχουν και κατέχουν και το πώς μπορούν να συγκαλύψουν εγκλήματα, στα οποία άμεσα ή έμμεσα εμπλέκονται, ενώ ταυτόχρονα φαινομενικά ασήμαντοι άνθρωποι, καταφέρνουν να φέρουν στο φως τα βαθύτερα μυστικά αυτών που ηγούνται μιας χώρας, θέλησε να μιλήσει για αυτούς που περιθωριοποιήθηκαν από την κοινωνία, χωρίς να τους εξηγήσουν ποτέ τι τους ενοχλούσε. Θα μπορούσε να πει κανείς πως πρόκειται για ένα εγκώμιο, έναν ύμνο σε όλους τους αδίκως κοινωνικά αποκλεισμένους.

Ο Γιώργος Καπουτζίδης, δεν έκρυψε ποτέ τον σεξουαλικό του προσανατολισμό. Αν και ο ίδιος το αντιλήφθηκε και το

Συνέχεια στη σελίδα 3

Η θέση της γυναίκας στην Ορθόδοξη Κοινωνία

Από την Αθηνά Σταυρινού, Γ1-6

«Ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο και τη γυναίκα. Η γυναίκα φτιάχτηκε για να κάνει παρέα στον άντρα». Αυτά είπε την ώρα της κυριακάτικης λειτουργίας ένας ιερέας κι εγώ νόμιζα ότι βρισκόμουν σε ένα διαφορετικό χωροχρονικό πλαίσιο. Αναρωτήθηκα εάν αυτή είναι η θέση της γυναίκας στην ορθόδοξη πίστη κι άρχισα να αναζητώ την αλήθεια. Το σχολικό μας βιβλίο υποστηρίζει ότι «η Εκκλησία εξ αρχής τόνισε ότι τα δύο φύλα είναι ισότιμα». Ο Απόστολος Παύλος «επεσήμανε ότι ο Χριστός με το έργο του προσέφερε σωτηρία σε όλο το ανθρώπινο γένος και με τη δυνατότητα όλων να γίνουν μέλη του Σώματος του Χριστού, καταργήθηκε η ανισότητα άντρα και γυναίκας». Ο άγιος Γρηγόριος από την άλλη ασκεί κριτική στο νομικό και κοινωνικό κατεστημένο, αφού όπως υποστηρίζει ο λόγος για τον οποίο η νομοθεσία είναι τόσο σκληρή με τις γυναίκες, είναι γιατί οι άντρες έφτιαξαν τους νόμους.

Πέραν, όμως, από το σχολικό βιβλίο εντοπίζοντας την επιστολή του αγίου Γρηγορίου στην Ολυμπιάδα, μπορούμε να έχουμε μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα για τον ρόλο που προσέδιδε το Ευαγγέλιο στις γυναίκες: «Κόρη μου, στους γάμους σου, έγω ό Πνευματικός σου πατέρας, ό Γρηγόριος, σου κάνω δώρο τούτο τό ποιήμα. Καί είναι ό,τι καλλίτερο ή συμβουλή τού πατέρα: Ξέρω ότι θέλεις νά είσαι πραγματική χριστιανή. Καί μία πραγματική χριστιανή πρέπει όχι μόνο νά είναι, αλλά καί νά φαίνεται. Γι' αυτό, σέ παρακαλώ, νά προσέξεις τήν

Συνέχεια στη σελίδα 3

Ας αποδεχτούμε πρωτίστως τους εαυτούς μας

Από την Άννα - Χριστίνα Μούζουρου, Γ33

Βρισκόμαστε λίγο πριν το τέλος του 2021 και γνωστή εταιρία προϊόντων περιποίησης μαλλιών δημοσιεύει διαφημιστικό σποτ με πρωταγωνιστές μέλη της κοινότητας LGBTQ+. Στην εν λόγω διαφήμιση οι πρωταγωνιστές μιλούν για το πώς αγκαλιάζουν κι αγαπούν τους εαυτούς τους, όπως άλλωστε θα πρέπει να κάνει κάθε άνθρωπος, ανεξαρτήτως φύλου και σεξουαλικού προσανατολισμού. Κάποιος που ζει πια στο 2022, θα έβρισκε το μήνυμα αυτό ουσιαστικό και άκρως φυσιολογικό! Πώς θα μπορούσε, εξάλλου, ένας σύγχρονος άνθρωπος να διαφωνήσει με ένα μήνυμα γεμάτο αγάπη κι αποδοχή;

Κι όμως, δεν έλειψαν εκείνοι των οποίων «η αισθητική προσβλήθηκε». Εκείνοι που «αηδίασαν» βλέποντας άνδρες να φορούν φορέματα και τακούνια. Οι ίδιοι άνθρωποι που με κάθε ευκαιρία διατείνονται πως «εμένα δε με νοιάζει τί κάνει ο καθένας στο κρεβάτι του, αρκεί να μην προκαλεί!». Οι ίδιοι που δεν παραλείπουν να ρωτήσουν τί φορούσε ένα θύμα σεξουαλικής παρενόχλησης, αφού γι αυτούς το μήκος μιας φούστας είναι καθοριστικός παράγοντας που δικαιολογεί τον βιασμό! Εφτυσαν δηλητήριο και με κατάρτες προσπαθούσαν να επιβάλουν την άποψή τους. Μιλούσαν για το «φυσιολογικό» λες και υπάρχει μονάδα μέτρησης του φυσιολογικού.

Ήρθε ο καιρός κατά τον οποίο θα πρέπει αφενός να σεβόμαστε τα δικαιώματα όλων των ανθρώπων και αφε-

τέρου μέσα από τον λόγο μας να μην προωθούμε τη ρητορική μίσους! Δεν αφορά κανέναν το πώς επιλέγει ο συνάνθρωπός μας να ζει ή να εκφράζεται. Οι προκαταλήψεις, τα στερεότυπα θα πρέπει να παραμεριστούν κι ας κοιτάζουμε να κάνουμε πρώτα τους εαυτούς μας ευτυχισμένους. Ένας ευτυχισμένος άνθρωπος, ένας άνθρωπος με ήθος, ένας άνθρωπος χωρίς κόμπλεξ που έχει θετική αυτοεικόνα, ποτέ δεν θα διανοείτο να προσβάλει ή και να κρίνει δυσμενώς τους συνανθρώπους του, επειδή αποδέχονται και αγαπούν τον εαυτό τους.

Ας προβούμε πρωτίστως σε μια υγιή ενδοσκοπήση, που θα μας βοηθήσει αφενός να αγαπήσουμε τους εαυτούς μας και στη συνέχεια να αγαπήσουμε και τους γύρω μας!

Ο ρατσισμός και οι συνέπειές του στην κοινωνία

Από τη Μαρία Νικολάου, Γ32 και τον Μάνο Χατζηχαράλαμπος, Γ33

Τα πρόσφατα περιστατικά βίας κατά αλλοδαπών διανομέων έχουν δημιουργήσει ένα κλίμα ρατσισμού με απρόσμενες για το μέλλον της κοινωνίας μας συνέπειες. Πίσω από τις συγκεκριμένες εγκληματικές ενέργειες βρίσκονται «συμμορίες» εφήβων, οι οποίοι εκμεταλλεύονται την κοινωνική περιθωριοποίησή τους και τη γενικότερη δυσμενή θέση στην οποία βρίσκονται οι διανομείς, τους ληστεύουν, τους κτυπούν και τους εκφοβίζουν. Πρόκειται για εφήβους που διακατέχονται από μίσος, που ψάχνουν να εκτονωθούν εξευτελίζοντας τον άνθρωπο, που εργάζεται ανεξαρτήτως καιρού και περιστάσεων. Τον άνθρωπο που δεν υποτιμά καμία δουλειά, αυτόν που κρατά ένα σημαντικό μέρος της οικονομίας του τόπου μας σε κίνηση, τον διανομέα, δουλειά που απαξιώνει η ίδια η κοινωνία μας.

Τέτοιες συμπεριφορές στηρίζονται στη μισαλλοδοξία και εξαπλώνονται ταχύτατα. Αποτελούν ένα δείγμα, μια πικρή γεύση στο κοντινό μέλλον. Παράλληλα φέρνουν στο στόχα-

στο την παιδεία του τόπου μας, η οποία αδυνατεί να γαλουχήσει τη νέα γενιά με ωφέλιμες αξίες. Είναι μάλιστα γεγονός ότι δύσκολα μπορούμε να στηριχθούμε στην οικογένεια, καθώς με βάση βίντεο που κατέγραψαν κάμερες ασφαλείας, στους «τσαμπουκάδες» της νεολαίας συμμετείχαν και γονείς, οι οποίοι επικροτούσαν την εξαθλίωση ενός απλού, αβοήθητου εργαζομένου. Είναι, λοιπόν, αδήριτη ανάγκη η πολιτεία να παρέχει σε κάθε νέο ένα ειδικά προσαρμοσμένο περιβάλλον, στο οποίο να μπορεί να ενημερώνεται και να καλλιεργεί την κριτική του σκέψη.

Τις συνέπειες των πράξεων της σημερινής νεολαίας θα της πληρώσει η κοινωνία, αφού οι συγκεκριμένοι έφηβοι αποτελούν το μέλλον του τόπου μας. Γι' αυτό πρέπει να δράσουμε όλοι συλλογικά, γιατί τα νοσήματα της κοινωνίας ποτέ δεν επηρεάζουν μόνο τους ενόχους, αλλά αντίθετα, επηρεάζουν όλα τα μέλη του συνόλου.

Δεν έχει φύλο η αγάπη

Συνέχεια από τη σελίδα 2

αποδέχτηκε από πολύ νεαρή ηλικία, ο περίγυρος του ενοχλείτο από αυτό. Όπως ο ίδιος εκμυστηρεύτηκε: «Δεν μου εξήγησαν ποτέ γιατί πειράζει να παίζω με τις κούκλες της αδερφής μου». Σε πρόσφατη ομιλία που απηύθυνε σε εκδήλωση του Ελληνικού Υπουργείου Δικαιοσύνης, στις 7 Δεκεμβρίου 2021, μίλησε ανοιχτά για όλα αυτά που βασανίζουν τον κάθε Έλληνα ομοφυλόφιλο πολίτη «Δεν μου εξήγησαν ποτέ τι τους ενοχλούσε... τους ενοχλούσε που ήμουνα ο εαυτός μου, που ήμουνα αυτός που ήμουνα».

Ζούμε σε μια κοινωνία που φάσκει κι αντιφάσκει σε πολλά θέματα, μας μαθαίνει να είμαστε ο εαυτός μας όσο αυτός συμβαδίζει με τα κοινωνικά πρότυπα και καλούπια που μας επιβάλλονται. Μας μαθαίνει πως δεν έχει φύλο η αγάπη... εκτός κι αν μια μέρα δούμε γκέι τον γιο μας... Και όσοι έχουν το θάρρος ή το θράσος (όπως το βλέπει ο καθένας) να είναι αυτό το διαφορετικό από αυτό που η κοινωνία αποδέχεται, αντιμετωπίζονται ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Παραγκωνίζονται άτομα όπως ο Γιώργος Καπουτζίδης, η Δήμητρα της Μυτιλήνης, ο Βαγγέλης Γιακουμάκης, γιατί είναι άνθρωποι διαφορετικοί από αυτούς που συνηθίσαμε και εξυψώνονται άτομα με ακραίες ιδέες και πεποιθήσεις, που δέρνουν τη γυναίκα και τα παιδιά τους ή έχουν πατήσει επί πτωμάτων για να βρεθούν εκεί που βρίσκονται, απλά και μόνο, γιατί πληρούν τα κοινωνικά πρότυπα. Και όταν γίνεται το κακό ξεκινούμε με κροκοδείλια δάκρυα να υπερθεματίζουμε για την ισότητα, για την αποδοχή της διαφορετικότητας. Μέχρι να ξεχαστεί το γεγονός και να προχωρήσουμε ανέμελοι τη ζωής μας, ξερνώντας δηλητήριο κάθε φορά που αντικρίζουμε το «διαφορετικό».

Είναι λάθος λοιπόν, εν έτει 2022 να παραγκωνίζουμε άτομα επειδή είναι διαφορετικά από τα κοινωνικά πρότυπα και ακόμα ασυγχώρητο λάθος να αφήνουμε ατιμώρητα άτομα που προξενούν τόσο κακό στους συνανθρώπους τους. Οφείλουμε πρωτίστως ως άνθρωποι, αλλά και ως κοινωνία να εργαστούμε για την

αποδοχή όλων των συνανθρώπων μας.

Και εάν κάποιοι συνεχίζουν να κουνάνε το δάχτυλο και να δαχτυλοδείχνουν τους συνανθρώπους μας εξαιτίας του σεξουαλικού τους προσανατολισμού, η νομοθεσία είναι ξεκάθαρη. Το 2000, η Ευρωπαϊκή Ένωση υιοθέτησε δύο οδηγίες που απαγόρευαν τις διακρίσεις λόγω φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, ηλικίας, αναπηρίας και σεξουαλικού προσανατολισμού. Οι οδηγίες αποσκοπούσαν στο να διασφαλίσουν ότι όλα τα άτομα που ζουν στην ΕΕ θα μπορούσαν να επωφεληθούν από την αποτελεσματική νομική προστασία κατά τέτοιων διακρίσεων (Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2016). Το 2004, η Κυπριακή Δημοκρατία εφάρμοσε νόμο κατά των διακρίσεων και ειδικότερα τον περί Ίσης Μεταχείρισης στην Απασχόληση και Απασχόληση Νόμο του 2004, ο οποίος απαγορεύει τις διακρίσεις λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού στην απασχόληση.

Η θέση της γυναίκας στην Ορθόδοξη Κοινωνία

Συνέχεια από τη σελίδα 2

έξωτερική σου εμφάνιση. Νά είσαι άπλη. Να μη βιάφασαι. Ξέρε το ότι αυτό είναι φιλαρέσκεια.

Γιά κείνον, πού 'γινε τό μάτι τής ζωής σου καί σου εύφραίνει τήν καρδιά. Κι αν καταλάβης πώς ό άνδρας σου σέ αγαπάει περισσότερο άπ' όσο τόν αγαπάς εσύ, μή κυττάξης νά του πάρης τόν άέρα, κράτα πάντα τή θέση πού σου όρίζει τό Ευάγγελιο. Έσύ νά ξέρης ότι είσαι γυναίκα, έχεις μεγάλο προορισμό, αλλά διαφορετικό άπό τόν άνδρα, πού πρέπει νά είναι ή κεφαλή. Άσε τήν άνόητη ισότητα τών δύο φύλων καί προσπάθησε νά καταλάβης τά καθήκοντα του γάμου.

[...] Η γυναίκα είναι τό άκύμαντο λιμάνι γιά τό θαλασσοδαρμένο σύζυγο. Νά ξέρης ότι ή παρουσία σου στό σπίτι σου είναι άναντικατάστατη, γι' αυτό πρέπει νά τό αγαπήσης μ' όλες τές φροντίδες του νοικοκυριού. Νά τό βλέπης σάν βασιλειό σου, καί νά μή συχνοβγαίνης άπό τό κατώφλι σου. Άφησε τές έξω δουλειές γιά τόν άνδρα.[...]

Έχουν περάσει αιώνες άπό τότε που ειπώθηκαν τα λόγια αυτά. Η θέση της γυναίκας πλέον έχει αλλάξει, μιας και η συμμετοχή της στην εργασία της έδωσε τη δυνατότητα να αναγνωριστεί ως ένας παραγωγικός φορέας, άρα και ισότιμος με τον άντρα στη δυτική κοινωνία. Οι απόψεις των εκ-

προσώπων την Εκκλησίας θα πρέπει να επικαιροποιηθούν ώστε να συμβαδίζουν με τη σύγχρονη εποχή. Είναι πραγματικά παρήγορο που τα σχολικά βιβλία επιλέγουν αποσπάσματα μέσα από τα ιερά κείμενα που συμφωνούν με τις αντιλήψεις της κοινωνίας μας. Είναι από την άλλη πλευρά κρίμα να ακούμε εκπροσώπους της Εκκλησίας να αρθρώνουν έναν παρωχημένο λόγο και μάλιστα δημόσια, για να καταδείξουν απόψεις που υπήρχαν αιώνες προηγουμένως.

Η θέση της γυναίκας σε οποιαδήποτε κοινωνία της σημερινής εποχής, είναι η θέση που η ίδια επιλέγει να έχει. Οποιαδήποτε άλλη άποψη είναι παρωχημένη και επικίνδυνη.

Μεταναστευτικές ροές στην Κύπρο

Από τη Μικαέλλα Αντωνίου, Β1-2

Οι μετανάστες που εισέρχονται σήμερα στη χώρα μας αναγκάζονται να ζουν υπό άθλιες συνθήκες, αφού ο χώρος υποδοχής του «Πουρνάρα» βουλιάζει όλο περισσότερο λόγω του υπερπληθυσμού. Αυτή τη στιγμή διαβιούν στον χώρο αυτό 2053 άτομα, μεταξύ των οποίων 292 ασυνόδευτα παιδιά, κυρίως έφηβοι, παρά το γεγονός ότι ο χώρος αυτός δημιουργήθηκε για να φιλοξενεί μόλις 1000 άτομα. Περίπου 500 αιτούντες πολιτικού ασύλου διαμένουν σε προκατασκευασμένα υποστατικά με πρόσβαση σε ηλεκτρισμό και θέρμανση, ενώ άλλοι φιλοξενούνται είτε σε σκηνές, είτε σε ημίσκληρες πλαστικές κατασκευές χωρίς πρόσβαση σε ηλεκτρική ενέργεια και κατάλληλες εγκαταστάσεις υγιεινής. Ακόμα, οι μετανάστες όχι μόνο είναι αναγκασμένοι να ζουν στα όρια της αθλιότητας, αλλά βρίσκονται καθημερινά εκτεθειμένοι σε κινδύνους ακόμα και στις πιθανότητες να πέσουν θύματα εμπορίας και εκμετάλλευσης από διακινητές. Επίσης, υπήρξε και ένας μεγάλος αριθμός καταγγελιών για σεξουαλική παρενόχληση ανηλίκων αλλά και άγριων συμπλοκών μεταξύ των ανθρώπων αυτών. Παράλληλα, υπάρχει και έντονη έξαρση των κρουσμάτων Covid, αφού όπως ανέφεραν οι λειτουργοί που εργάζονται στον συγκεκριμένο χώρο δεν ενημερώνονται έγκαιρα όσον αφορά τον εντοπισμό κρουσμάτων, με αποτέλεσμα όλο και περισσότεροι άνθρωποι να νοσούν και να μην τους παρέχεται η απαραίτητη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Ποια είναι, όμως, η στάση της επίσημης πολιτείας σε αυτό το πρόβλημα που καθημερινά οξύνεται; Για την κυπριακή Κυβέρνηση έχει μετατραπεί σε ζήτημα υψηλής προτεραιότητας, καθώς η Κύπρος αποτελεί τη χώρα της Ε.Ε. που δέχεται τους περισσότερους μετανάστες, σε αναλογία πληθυσμού. Το 3,6% του πληθυσμού της Κύπρου αποτελείται από αιτητές ασύλου. Οι αυξημένες ροές από την Τουρκία προς τα κατεχόμενα αλλά και από τις ελεύθερες περιοχές, οι αφίξεις δια θαλάσσης αποτελούν αρνητικό ευρωπαϊκό ρεκόρ για τη χώρα μας.

Όπως προκύπτει από τα στατιστικά στοιχεία της Υπηρεσίας Ασύλου, οι νέοι αιτητές ασύλου στην Κύπρο το 2019 έφτασαν τους 13.259. Ο αριθμός αυτός εκτόξευσε τις αιτήσεις που βρίσκονται υπό εξέταση στις 17.171 (άτομα). Το 2018 αιτήθηκαν για άσυλο συνολικά 7.761 άτομα, ωστόσο στο τέλος του έτους εκκρεμούσαν οι αιτήσεις 8.502 ατόμων. Σύμφωνα και πάλι με τα στατιστικά στοιχεία της Υπηρεσίας Ασύλου, οι πλείστοι αιτητές ασύλου προέρχονται από τη Συρία, ωστόσο την τελευταία τετραετία παρατηρείται μία σταδιακή μείωση στο ποσοστό τους. Συγκεκριμένα, το 2018 το 26% των αιτητών ήταν Σύροι, 11% προέρχονταν από την Ινδία, 8% από το Μπανγκλαντές, 8% από το Πακιστάν, 7% από το Καμερούν, 5% από την Αίγυπτο, 5% από το Βιετνάμ, 5% από τη Γεωργία, 5% από το Ιράκ, 4% από τη Σρι Λάνκα και το υπόλοιπο 16% προέρχονταν από άλλες χώρες.

Εικόνες με στοιβαγμένους ανθρώπους σε κοντέινερ που είδαμε στο εξωτερικό είναι πολύ πιθανόν να δούμε και στην Κύπρο, όπως αντίστοιχα παρατηρούνται ήδη εικόνες με μισοβουλιαγμένες βάρκες από ανθρώπινες ψυχές στα ανοικτά της θάλασσας. Πώς θα αντιδράσει η Ευρωπαϊκή Ένωση σε αυτό το ανθρώπινο δράμα, σε αυτό το κοινωνικό πρόβλημα αναμένουμε να το δούμε.

Φόβος και καταπίεση στον μουσουλμανικό κόσμο

Από τις Άντρα Κτώρη, Νεφέλη Ρίχτερ, Β31 και Άννα - Χριστίνα Μούζουρου, Γ33

Το Αφγανιστάν, είναι σήμερα μία από τις πιο επικίνδυνες χώρες για να γεννηθεί και να ζήσει μια γυναίκα. Τον Σεπτέμβριο του 2001, οι Αμερικάνοι ανέτρεψαν τους Ταλιμπάν, μία δράση που είχε παγκόσμια υποστήριξη λόγω της καταπίεσης των γυναικών στο Αφγανιστάν. Με την εκδίωξη των Ταλιμπάν από την εξουσία βελτιώθηκε σημαντικά η θέση των γυναικών στην κοινωνία. Είχαν πλέον δικαίωμα στην εργασία, την εκπαίδευση και απέκτησαν πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας.

Το 2021 οι Ταλιμπάν κατέλαβαν και πάλι την εξουσία και από την πρώτη στιγμή τα δικαιώματα των γυναικών άρχισαν να απειλούνται. Επιβάλλοντας μια σειρά περιοριστικών μέτρων σε βάρος των γυναικών και των κοριτσιών, το νέο καθεστώς έδειξε από την πρώτη στιγμή τις προθέσεις του. Στις περισσότερες γυναίκες απαγορεύθηκε να συνεχίσουν την εργασία τους, ενώ οι οδηγοί ταξί έλαβαν εντολή να μην παραλαμβάνουν γυναίκες, εάν δεν φορούν συγκεκριμένο είδος χιτζάμπ. Επέβαλαν παράλληλα απαγόρευση στις γυναίκες να κυκλοφορούν, εάν δεν τις συνοδεύει κάποιος άντρας συγγενής τους. Καταστρέφοντας διαφημίσεις για ρούχα που τα μοντέλα έδειχναν το πρόσωπό τους, αλλά καταφεύγοντας και σε δολοφονίες γυναικών που εργαζόνταν στους τομείς της δημοσιογραφίας, υγείας και νομικής, οι Ταλιμπάν επιβεβαίωσαν τους φόβους όλων. Επίσης, θεσμοί που είχαν δημιουργηθεί για να βοηθούν και να προστατεύουν ευάλωτες γυναίκες και κορίτσια – το υπουργείο Γυναικών, η Ανεξάρτητη Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καταφύγια για κακοποιημένες γυναίκες – έχουν ανασταλεί ή έχουν καταληφθεί από τους ισλαμιστές. Για τον λόγο αυτό, πολλές γυναίκες παλεύουν να φύγουν από τη χώρα αναζητώντας τη ζωή

που τους αξίζει.

Δυστυχώς το Αφγανιστάν δεν είναι η μόνη χώρα που ζει με την πρωτόγονη αντίληψη πως οι γυναίκες είναι το κατώτερο φύλο. Στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα η συγκατάθεση της γυναίκας σε ένα γάμο είναι αχρείαστη, καθώς επίσης ο βιασμός εντός γάμου δεν θεωρείται έγκλημα, ενώ και η ενδοοικογενειακή βία είναι ανεκτή εντός συγκεκριμένων πλαισίων που έθεσε ο ισλαμικός νόμος. Ακόμα και με αυτούς τους νόμους, η ποιότητα

ζωής της γυναίκας θεωρείται καλύτερη στα Εμιράτα παρά στη Σαουδική Αραβία, όπου οι γυναίκες δεν δικαιούνται να δουλεύουν, να έχουν περιουσία στο όνομά τους, να οδηγούν αυτοκίνητο ή να ταξιδεύουν χωρίς την συνοδεία άνδρα.

Ζούμε στον 21ο αιώνα, και μαζί με τα προβλήματα του κορονοϊού και των πολέμων, οι γυναίκες φοβούνται την πιθανή δολοφονία τους αν δεν υπακούσουν στους αβάστακτους νόμους της πατρίδας τους. Είναι απαράδεχτο ότι υπάρχουν ακόμη χώρες, όπως το Αφγανιστάν,

στις οποίες η γυναίκα δεν είναι ισότιμη με τον άνδρα. Το γεγονός ότι τα κορίτσια που γεννιούνται τώρα στο Αφγανιστάν, έρχονται στον κόσμο χωρίς δικαιώματα και αναγκάζονται να ζουν μέσα στην καταπίεση, αντιμετωπίζοντας τη βία και τον φόβο, είναι απαράδεχτο. Γυναίκες και κορίτσια στο Αφγανιστάν βγαίνουν στους δρόμους για να διαδηλώσουν εναντίον των μέτρων σε βάρος τους καθημερινά τους τελευταίους πέντε μήνες, αξιώνοντας να γίνουν σεβαστά τα δικαιώματά τους στην εκπαίδευση, στην εργασία και στην ελευθερία. Ταλιμπάν ξυλοκοπούν, απειλούν ή θέτουν υπό κράτηση τις γυναίκες που συμμετέχουν σε τέτοιες κινητοποιήσεις. Όπως χαρακτηριστικά δήλωσε ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ Αντόνιο Γκουτέρες, ο κόσμος εξακολουθεί να είναι ανδροκρατούμενος, «τα αποτελέσματα χιλιετιών πατριαρχίας αποκλείουν τις γυναίκες και εμποδίζουν να ακουστεί η φωνή τους» και το καθεστώς των Ταλιμπάν αποτελεί το απόλυτο παράδειγμα αυτού. Καμία γυναίκα δεν αξίζει να φιμώνεται, κανένα κορίτσι δεν αξίζει να γίνεται προϊόν συναλλαγής. Καμία γυναίκα δεν αξίζει να υποφέρει στο σκοτάδι της πατριαρχίας.

Μία γυναίκα είναι ίση με τον άνδρα της. Μία κόρη ίση με τον αδελφό της. Οι γυναίκες είναι ίσες με τους άνδρες, και αυτό δεν είναι προς συζήτηση. Το γεγονός ότι υπάρχουν χώρες και άνθρωποι που υποστηρίζουν το αντίθετο πρέπει να κατακρίνεται και να καταπολεμάται. Όπως είπε και η Emma Watson, «Είναι καιρός να δούμε το φύλο ως ένα φάσμα ιδεών αντί για δύο ομάδες με αντίθετες απόψεις».

Ημερολογίου σκέψεις

Έφηβοι παγιδευμένοι μέσα σε έναν ψεύτικο κόσμο

Από την Ελευθερία Γρηγορίου, Β1-2

Έχεις αναρωτηθεί ποτέ τι σκέφτεσαι όταν βλέπεις τον εαυτό σου στον καθρέπτη; Μήπως τα κιλά σου σου φαίνονται υπερβολικά, τα σπυράκια της εφηβείας καταστροφικά, το πρόσωπό σου άσχημο και το σώμα σου κακοσχηματισμένο; Σκρολάρεις στο Instagram και αντικρίζεις αμέτρητες φωτογραφίες διάσημων χωρίς καμία ατέλεια, να ζουν την «ιδανική» ζωή και εύχεσαι να ήσουν σαν και αυτούς. Αυτές είναι κάποιες από τις καθημερινές μας σκέψεις ως έφηβοι ζώντας στον κόσμο του σήμερα. Ως έφηβη και εγώ κάνω τις ίδιες σκέψεις και παραμυθιάζομαι από τον κόσμο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης (social media). Έναν κόσμο εντελώς ψεύτικο, που το μόνο που επιβάλλει είναι λανθασμένα πρότυπα.

Η κοινωνία με άταλο τρόπο μάς καθορίζει τα σωστά και τα πρέπει, τα ιδανικά και τη ζωή που «πρέπει» να ακολουθήσουμε για να είμαστε κοινωνικά αποδεκτοί. Τα social media παίζουν καθοριστικό ρόλο σε όλο αυτό και ανάλογα επιδρούν είτε θετικά είτε αρνητικά στις ζωές μας. Στην εφηβική ηλικία ξεκινάμε να διαμορφώνουμε την προσωπικότητά μας και κάθε μέρα ανακαλύπτουμε και κάτι νέο για εμάς, μέσα από αυτή τη διαδικασία πλάθουμε τον χαρακτήρα μας και γινόμαστε καλύτεροι! Όμως, εδώ είναι που έρχεται το διαδίκτυο και συγκεκριμένα τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης να «παραβιάσουν» αυτή την ομαλή εξέλιξη, καθώς προωθούνται λανθασμένα πρότυπα ανθρώπων, που έχουν την τάση να επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό εμάς που τους παρακολουθούμε. Αυτά τα άτομα λοιπόν είναι γνωστοί, στους πλείστους ως influencers, δηλαδή οι άνθρωποι που θεωρούνται αρκετά δημοφιλείς και έχουν πάρα πολλούς ακόλου-

θους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (instagram, facebook, youtube, tiktok, twitter, κτλ.). Επιπλέον, η επιρροή που ασκούν οι influencers στους ακόλουθούς τους μπορεί να αφορά τον τρόπο ζωής, το ντύσιμο, το στυλ, το πού θα πάνε διακοπές ή ακόμα και τις επιλογές που θα κάνουν στη ζωή τους. Τέλος, με τον τρόπο αυτό αποκτούν έσοδα καθώς οι διαφημιστικές εταιρίες προωθούν προϊόντα μέσω των influencers.

Εύκολα και γρήγορα μια ανάρτηση ενός δημοφιλούς ατόμου, που φαίνεται τέλεια μπορεί να μας ξεγελάσει. Πώς; Μέσω του editing, του photoshop και των φίλτρων, εργαλεία απαραίτητα για τους influencers για να δημιουργούν όλες αυτές τις υπέροχες φωτογραφίες, τις οποίες αναρτούν στο Instagram με σκοπό να αποκτήσουν αμέτρητα likes. Με γυμνό μάτι είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς όλες αυτές τις επεξεργασίες πάνω σε μια φωτογραφία, καθώς τις κάνουν να φαίνονται εντελώς φυσικές. Πολλά είναι τα παραδείγματα τέτοιων διάσημων προσώπων που πλασάρουν την καλύτερη εκδοχή του εαυτού τους όπως οι Kardashians για παράδειγμα. Και όμως αυτά τα καλλίγραμμα σώματα χωρίς ατέλειες, το αψεγάδιαστο δέρμα τους, τα λαμπερά μαλλιά, τα καλοσχηματισμένα πρόσωπά τους και η τέλεια ζωή τους είναι όλα ένα ψέμα! Δυστυχώς όμως, πολλά νεαρά κορίτσια επηρεάζονται από τέτοιου είδους παραδείγματα και νιώθουν την ανάγκη να γίνουν σαν και εκείνες με αποτέλεσμα να αλλάζουν τα μαλλιά τους, το ντύσιμό τους ακόμα και τη διατροφή τους για να μοιάζουν με όλες αυτές τις διάσημες προσωπικότητες των social media.

Όπως ανέφερα και πιο πάνω, τέτοια ψεύτικα πρότυπα επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό νεαρά κορίτσια αλλά και αγόρια δημιουργώντας τους έλλειψη αυτοπεποίθησης, κατάθλιψη

και σε πιο ακραίες περιπτώσεις καταλήγουν σε αυτοτραυματισμό και ανορεξία, τα οποία δυστυχώς έχουν κοστίσει ήδη πολλές ζωές νέων παιδιών. Πόσο εύκολο είναι για εμάς τους εφήβους να πέσουμε θύματα τέτοιων καταστάσεων; Μόνο και μόνο επειδή η εφηβεία είναι μια εποχή που εξερευνούμε το σώμα μας, νιώθουμε ανασφάλεια για την εικόνα μας, έχουμε λανθασμένη αντίληψη της πραγματικότητας, προσπαθούμε να καθορίσουμε και να βρούμε τη θέση μας στον κόσμο, όταν αντιδρούμε στο συμβατικό και το κοινότυπο. Μέσα από τα social media έχουμε τη δυνατότητα να παρουσιάσουμε μια βελτιωμένη εκδοχή του εαυτού μας και δυστυχώς είναι πολύ δύσκολο για έναν έφηβο στις μέρες μας να ξεφύγει από αυτή την παγίδα. Καθημερινά παλεύουμε να γίνουμε κάτι που δεν είμαστε μόνο και μόνο για να πλησιάσουμε την ιδεώδη και ιδανική εκδοχή του εαυτού μας.

Παρόλα αυτά, υπάρχουν και κάποιες πραγματικές influencers, που προσωπικά ακολουθώ στο Instagram, οι οποίες είναι παραδείγματα προς μίμηση. Είναι απόλυτα αληθινές, εκπέ-

παρόλα αυτά, υπάρχουν και κάποιες πραγματικές influencers, που προσωπικά ακολουθώ στο Instagram, οι οποίες είναι παραδείγματα προς μίμηση. Είναι απόλυτα αληθινές, εκπέ-

Έφηβοι παγιδευμένοι μέσα σε έναν ψεύτικο κόσμο

Συνέχεια από τη σελίδα 4

μπούν θετική ενέργεια και αποτελούν έμπνευση για πολλά μικρά κορίτσια και γυναίκες! Σε αντίθεση με τις περισσότερες «influencers», δείχνουν και μοιράζονται τις ατέλειές τους με τους ακόλουθούς τους και προωθούν τη φυσική ομορφιά και την υγιή εικόνα τους. Δίνουν έμπνευση και μας θυμίζουν καθημερινά το πόσο ψεύτικός είναι ο κόσμος των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Φανταστείτε ότι είναι τόσο εύκολο να αλλάξουμε το πώς φαινόμαστε, που αρκεί μια μόνο πόζα για να γίνει μια φωτογραφία αψεγάδιαστη. Η μια από αυτές τις γυναίκες είναι η 18χρονη Καναδέζα Spencer Barbosa, η οποία είναι ο ορισμός της θετικής ενέργειας και της αυτοπεποίθησης! Μοιράζεται με τους ακόλουθούς της τον πραγματικό της εαυτό και δείχνει το σώμα της αφιλόδοξα, υπενθυμίζοντας όλους εμάς ότι όλα τα σώματα είναι όμορφα και μοναδικά με τον δικό τους τρόπο!

Δεν υπάρχει λόγος να αφήνουμε όλα αυτά να μας αποδιοργανώνουν συναισθηματικά και να μας δημιουργούν ανασφάλειες για τον εαυτό και την εμφάνισή μας. Είναι δύσκολο να αγαπάει κανείς τον εαυτό του και να έχει αυτοπεποίθηση. Πρέπει, όμως, να προσπαθήσουμε για αυτό, διότι αν δεν αγαπήσουμε εμείς τον εαυτό μας τότε ποιος θα το κάνει; Χρειάζεται όλοι να κάνουμε μια παύση. Να σκεφτούμε ότι η πραγματική ζωή δε βρίσκεται μέσα στην οθόνη του κινητού μας αλλά εδώ έξω, στον αληθινό κόσμο. Μην ξεχνάτε ότι δεν είναι όλα ρόδινα στη ζωή, άρα είναι αδύνατον το ότι βλέπουμε στο διαδίκτυο να είναι και απαραίτητα αληθινά. Γιατί ως γνωστόν ότι λάμπει δεν είναι χρυσό!

ΥΓ: Εδώ θα βρείτε τα προφίλ στο Instagram αυτών των influencers:

Spencer Barbosa (@spencer.barbosa)

Danae Mercer (@danaemercer)

Όχι δικέφαλος, όχι τρικέφαλος, αλλά εγκέφαλος...

Από τη Σάββη Γιάννου, Β1-2

Οι στρατιώτες μπορούν να κινηθούν την πρώτη φορά 2 τετράγωνα μπροστά και στη συνέχεια 1 τετράγωνο μπροστά ή 1 διαγώνια. Ο ίππος μπορεί να κινηθεί 1 τετράγωνο μπροστά και 2 δεξιά ή αριστερά ή 2 τετράγωνα μπροστά και 1 τετράγωνο δεξιά ή αριστερά. Ο αξιωματικός κινείται όσα τετράγωνα θέλει διαγώνια...

Μα τέλος πάντων ποιος ασχολείται με το σκάκι; Το σκάκι ήταν ανέκαθεν το παιχνίδι των φλώρων! Ανοίξτε την τηλεόραση να δούμε κάποιο reality. Και κάπως έτσι, με τέτοια στεγανά και αντιλήψεις μεγάλωσαν γενιές και γενιές Ελλήνων, ανοίγοντας την τηλεόραση και βλέποντας το απόλυτο τίποτα!

Όσο η ελληνική κοινωνία συνεχίζει αυτή τη συνήθεια να ανοίγει την τηλεόραση και να βλέπει το απόλυτο τίποτα, παιδιά όπως ο Νικόλας Θεοδώρου επιλέγουν να διαφοροποιηθούν από τον όχλο και να ασχοληθούν με «παιχνίδια για φλώρους», όπως οι άλλοι θα αποκαλούσαν. Ο Νικόλας, λοιπόν, αποφάσισε από μικρός να ασχοληθεί με το σκάκι και αν και

δεν είχε την υποστήριξη ούτε της κοινότητας Ρεθύμνου, από όπου κατάγεται, αλλά ούτε και της ευρύτερης ελληνικής κοινότητας, ο Νικόλας, με πολύ προσωπικό κόπο και την υποστήριξη του δασκάλου και της οικογένειάς του κατάφερε σε ηλικία 21 χρόνων να εξασφαλίσει την τρίτη και τελευταία νόρμα Grandmaster και να κατακτήσει τον ομώνυμο τίτλο σε τουρνουά που διεξήχθη τον Σεπτέμβριο του 2021 στην Αμερική.

Στην Ελλάδα, αλλά και στην Κύπρο του 2022, όμως, δεν θα δείτε κανένα άρθρο και κανένα ρεπορτάζ που να παρουσιάζει το κατόρθωμα αυτού του νεαρού, αλλά μάλλον θα δείτε τα εγχώρια MME να ασχολούνται και να εκθειάζουν τους παίχτες κάποιου reality show, που λίγο ή πολύ όλοι έχουμε παρακολουθήσει. Άλλωστε, τα τελευταία χρόνια επικρατεί μια αντίληψη στην οποία το «φαίνεσθαι» υπερέχει του «είναι». Προτιμάται το ξυρισμένο κεφάλι, από το ακονισμένο μυαλό και ένα καλλιγράμμο σώμα, από μια καλογραμμένη έκθεση...

Είμαστε καταδικασμένοι, ως λαός να αποθεώνουμε το επιφανειακό,

να απαξιώνουμε τα παιδιά αυτού του τόπου που επιτυγχάνουν και κάνουν περήφανη την Ελλάδα και να έχουμε ως πρότυπα άτομα που έγιναν γνωστά μέσα από reality shows ή το Instagram. Παραγκωνίζουμε τα παιδιά που διαπρέπουν, γιατί δεν είναι τόσο γυμνασμένα, δεν έχουν τατουάζ ή πολλούς followers στα social media, χάνουμε ολόκληρο το δάσος για ένα μονάχα δέντρο...μα πόσο όμορφο μπορεί να είναι ένα δέντρο χωρίς το υπόλοιπο δάσος;

Μια κραυγή για αυτόν τον ανήκουστο πόλεμο

Από τη Στυλιανή Τσίγκη, Β31

Σε εσάς που με κοιτάτε στα μάτια και διόλου δεν μπορείτε να με δείτε...

Πώς μπορέσατε να κάνετε κάτι τόσο ανήκουστο, ανήθικο κι εντελώς ανάρμοστο για τα δεδομένα της εποχής μας;

Τα πλούτη που φαντάζεστε, η εξουσία που ονειρεύεστε στις τρύπιες σας τσέπες...

Άνθρωποι φεύγουν κυνηγημένοι, παγωμένα μάτια κοιτάζουν ανέκφραστα τον ουρανό, κλαμένα παιδιά διασχίζουν μόνα τους τα σύνορα, ένα μικρό κουκλάκι για ζεστή αγκαλιά.

Φρίκη, φρίκη η λέξη που περιγράφει τον πόνο αυτών των ανθρώπων. Δάκρυα κι ένα «γιατί» μας συντροφεύει!

Εσείς που σπεύρατε την καταστροφή, κάνατε τα χρόνια μας σακάτικα, χρόνια ανάπηρα και κρύα! Γιατί;

Ένας πρόσφυγας που αντιστέκεται σε συνθήκες χειμώνα

Από την Άννα - Χριστίνα Μούζουρου, Γ33

Ο Demna Gvasalia, καλλιτεχνικός διευθυντής του οίκου Balenciaga, Γεωργιανός στην καταγωγή, λίγο πριν την παρουσίαση της χειμερινής του κολεξιόν για το 2022, βρέθηκε αντιμέτωπος με τις δικές του χίμαιρες. Η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία, ξύπνησε μνήμες, που ο ίδιος θεωρούσε ότι είχε καταχωνιάσει στα βάθη της ψυχής του. Το 1993 και η δική του πατρίδα βρέθηκε αντιμέτωπη με τη βία του πολέμου και όπως ο ίδιος θυμάται, μόλις σε μια στιγμή μάζεψε όλες του τις αναμνήσεις κι εγκατέλειψε την πατρίδα του. Για τον λόγο αυτό σκέφτηκε να μην προχωρήσει στην παρουσίαση της φετινής του κολεξιόν. Όπως ο ίδιος εξομολογήθηκε: «Η εβδομάδα Μόδας μοιάζει σαν ένας παραλογισμός. Σκέφτηκα για μια στιγμή να ακυρώσω το σόου για το οποίο η ομάδα μου κι εγώ δουλέψαμε σκληρά και όλοι ανυπομονούσαμε. Όμως, τότε συνειδητοποίησα πως το να ακυρώσω το σόου θα σήμαινε πως τα παρατάω, πως παραδίνω στο κακό που με πληγώνει τόσο πολύ εδώ και 30 χρόνια. Αποφάσισα πως δεν μπορώ πλέον να θυσιάσω σημαντικά κομμάτια μου σε αυτό τον ανούσιο, άκαρδο πόλεμο εγωισμού.»

Το μήνυμά του ξεκάθαρο και προς όλους: πρέπει να βρούμε όλοι τους τρόπους να αντισταθούμε στη χιονοθύελλα των δεινών που κατακλύζουν τον σύγχρονο κόσμο. Πρέπει να βροντοφωνάξουμε υπέρ της ζωής και των στιγμών ευτυχίας που μας προσφέρει.

Πόσο δίκαιος είναι ένας πόλεμος;

Από τις Δένα Σταυρινού, Α32 και Αθηνά Σταυρινού, Γ1-6

Ο αρχαίος Έλληνας ιστοριογράφος Ηρόδοτος υποστήριζε ότι «κανένας δεν είναι τόσο ανόητος ώστε να προτιμά τον πόλεμο από την ειρήνη. Στην ειρήνη, οι γιοι θάβουν τους πατεράδες τους. Στον πόλεμο, οι πατεράδες θάβουν τους γιους».

Πολλών από εμάς οι παππούδες και οι γιαγιάδες βίωσαν τον πόλεμο του 1974 και τις συνέπειές του. Μεγαλώσαμε ακούγοντας ιστορίες για τον

ξεριζωμό, την προσφυγιά, τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης που έζησαν τα πρώτα χρόνια μετά την εισβολή. Η δική μας αντίδραση πάντα ήταν να προτάσσουμε την ηθική και το δίκαιο και να καταδικάζουμε την αναληθσία των μεγάλων δυνάμεων που δεν βοηθούσαν ουσιαστικά σε μια δίκαιη λύση του προβλήματος της χώρας μας.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία ξαναζωντάνεψε τις παλιές μνήμες. Βλέποντας γυναίκοπαιδα να εγκαταλείπουν τα σπίτια τους, ηλικιωμένους με προβλήματα υγείας να τρέχουν να σωθούν, μικρά παιδιά να κρατάνε τη σχολική τσάντα γεμάτη με κάποια είδη πρώτης ανάγκης και το αγαπημένο τους παιχνίδι στο χέρι, δεν έμεινε κανείς ατάραχος.

Οι συζητήσεις πολλές! Όλοι εκφράζουν την άποψή τους, δυστυχώς πολλοί με πολύ επιφανειακά επιχειρήματα. Ο Ολλανδός ουμανιστής Ερασμος τόνιζε ότι «γλυκός φαίνεται ο πόλεμος σ' αυτούς που δεν έχουν πείρα (από πόλεμο)». Εμείς οι Κύπριοι, όμως, έχουμε την πείρα του πολέμου, γι' αυτό είναι επιεικώς απαράδεκτο να υπερθεματίζουμε για αυτόν.

Η ουσία είναι μία: κανείς δεν μπορεί να συνηγορεί υπέρ οποιουδήποτε πολέμου, ακόμη κι αν αυτοί που τον διεξάγουν επικαλούνται τη νομιμότητα και παρουσιάζουν ρόδινα τα σενάρια του πολέμου. Κανένας πόλεμος δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί θετικά, γιατί απλώς αυτοί που ζούνε τις τραγικές συνέπειές του είναι οι απλοί, καθημερινοί άνθρωποι. Τα παιδιά, ιδιαίτερα, είναι οι πιο τραγικές φιγούρες του πολέμου, όπως και ο στρατιώτης, που αποχαιρέτησε τους γονείς του για να υπηρετήσει τη θητεία του.

Κλείνοντας θα θέλαμε να αναφέρουμε τα λόγια του Γάλλου φιλοσόφου Ζαν-Πωλ Σαρτρ, ο οποίος έλεγε ότι «όταν οι πλούσιοι κάνουν πόλεμο, είναι οι φτωχοί που πεθαίνουν».

Το «προσωπείο» των συναισθημάτων των ανθρώπων

Από τη Χριστίνα Ταλιαδώρου, Γ31

Σήμερα, η ατμόσφαιρα επιβαρύνεται από τα 109 δισεκατομμύρια τόνους άνθρακα και δυστυχώς, η μείωση των εκπομπών δεν είναι αρκετή για την καταπολέμηση της υπερθέρμανσης του πλανήτη και της κλιματικής αλλαγής.

Διανύοντας τη δεύτερη χιλιετία και όντας πιο προοδευτικοί, λόγω των σύγχρονων τεχνολογικών εξελίξεων, οι άνθρωποι αναπτύσσονται σε διάφορους τομείς της ζωής τους. Ο βασικότερος τομέας κατ' εμέ είναι αυτός των διαπροσωπικών σχέσεων. Παρατηρείται όμως εξέλιξη ή οπισθοδρόμηση;

Λόγω της πανδημίας, των «lockdowns» και γενικά λόγω του αυτοπεριορισμού, οι άνθρωποι (όχι όλοι) άρχισαν να κλείνονται στα καβούκια τους. Μειώθηκαν οι κοινωνικές συναναστροφές, άρχισαν να αποκρύπτουν τα συναισθήματά τους και πολλές φορές να «υποδύονται» έναν ρόλο. Τι εννοώ με αυτό... Περπατάμε στον δρόμο και ασυναίσθητα παρατηρούμε τον κόσμο γύρω μας. Αυτό που βλέπουμε ίσως και να μας τρομάζει. Οι άν-

θρωποι δεν δείχνουν αυτό που πραγματικά νιώθουν και προσπαθούν με κάθε τρόπο να δείξουν κάτι άλλο. Θα λέγαμε ότι επιλέγουν, κατά κάποιον τρόπο, πώς να νιώθουν. Άλλοι είναι χαρούμενοι, άλλοι λυπημένοι, άλλοι θυμωμένοι, άλλοι απρόσωποι και άλλοι «moody».

Κάποτε είχα διαβάσει το εξής: «Η κοινωνία μας και κατ' επέκταση η ζωή μας, είναι ένας χορός μεταμφιεσμένων, στον οποίο όλοι κρύβουν τον πραγματικό τους χαρακτήρα και το αυθεντικό τους πρόσωπο αλλά ταυτόχρονα, αποκαλύπτονται κρυπτόμενοι». Όσες μάσκες και να φορέσει κανείς, αυτά που από μόνα τους προδίδονται είναι περισσότερα από αυτά που θα προσπαθήσει με κάθε τρόπο να κρύψει. «Εσύ φτιάχνεις τη μάσκα και εγώ ψάχνω να βρω τη γλώσσα της, τα λόγια που μπορεί να πει μια μάσκα. Το ακίνητο βλέμμα της μάσκας ατενίζει χώρους. Η μάσκα κρατά τα μάτια της ανοιχτά. Η μάσκα βλέπει τα πάντα. Τι να λέει, άραγε;» (Φωτόπουλος, 2006)

Ο κάθε άνθρωπος κουβαλά το δικό του φορτίο, που κανείς δεν μπορεί να κατανοήσει πλήρως. Είναι από-

λυτα φυσιολογικό οι άνθρωποι να διακατέχονται από ανάμεικτα συναισθήματα. Ποιος είναι όμως ο πραγματικός λόγος απόκρυψης των συναισθημάτων; Ίσως ο άνθρωπος φοβάται την απόρριψη από την κοινωνία ή φοβάται μην πληγωθεί ή και να δείξει πτυχές του εαυτού του, που ίσως ο ίδιος δεν θέλει να αποδεχθεί.

Το μόνο σίγουρο είναι πως κανείς δεν είναι τέλειος. Όλοι οι άνθρωποι είναι ξεχωριστοί, είναι ακατέργαστα διαμάντια που όταν τα «επεξεργαστεί» κανείς εξελίσσονται σε θαύματα. Όπως είπε ο Έλληνας Ποιητής Γ. Σεφέρης «Σ' αυτόν τον κόσμο που ολοένα στενεύει, ο καθένας μας χρειάζεται όλους τους άλλους. Πρέπει να αναζητήσουμε τον άνθρωπο όπου κι αν βρίσκεται!»! Είναι, λοιπόν, καιρός να στοχαστούμε...

Burnout - το σύνδρομο, που επηρεάζει και τους μαθητές

Από την Άννα Γιαννάκη, Γ21

Πόσες φορές βρεθήκατε στα πρόθυρα κατάρρευσης; Πόσο συχνά αμφισβητείτε τις ικανότητές σας ή ακόμη και τη δουλειά σας; Ίσως έχετε σκεφτεί να τα παρατήσετε όλα μιας και ό,τι κάνετε ποτέ δε θα είναι αρκετό, ή τουλάχιστον αυτό πιστεύετε!

Το σύνδρομο Burnout, αλλιώς σύνδρομο επαγγελματικής εξουθένωσης, προκύπτει από την υπερκόπωση όταν το άτομο εργάζεται πολλές ώρες χωρίς να ξεκουράζεται επαρκώς. Το σύνδρομο αυτό εμφανίζεται, συνήθως, σε ενήλικα άτομα και ιδιαίτερα σε εκείνα που εργάζονται σε ένα πολύ απαιτητικό και αγχωτικό περιβάλλον. Παρόλα αυτά τα ίδια συμπτώματα εμφανίζονται τα τελευταία χρόνια, ειδικά στο πλαίσιο της πρόσφατης πανδημίας και σε μαθητές της μέσης και ανώτερης εκπαίδευσης.

Το σύνδρομο Burnout ορισμένες φορές συγχέεται με την κατάθλιψη λόγω της ομοιότητας των συμπτωμάτων μεταξύ των δύο. Έτσι λοιπόν, η διαφορά ανάμεσά τους κρίνεται στο ότι οι αρνητικές σκέψεις και τα συναισθήματα δεν περιορίζονται στον εργασιακό χώρο, όταν πρόκειται για κατάθλιψη, αλλά επεκτείνονται σε όλους τους τομείς. Βεβαίως κάποιος που πάσχει από κατάθλιψη εμφανίζει και αισθήματα χαμηλής αυτοεκτίμησης, απελπισίας και τάσεις αυτοκτονίας.

Τα άτομα που πάσχουν από Burnout φανερώνουν αισθήματα κατωτερότητας και απαισιοδοξίας. Είναι άτομα που μπορεί να παρουσιάζουν οξυθυμία και ανυπομονησία και που δεν ικανοποιούνται εύκολα από τα επιτεύγματά τους. Μπορεί ακόμη να νιώθουν πως η δουλειά ή η εργασία τους αποτελεί βάρος, το οποίο με δυσκολία σηκώνουν και που η παραγωγικότητά τους δεν είναι σταθερή ή έχει εξαντληθεί. Μια συνηθισμένη διέξοδος είναι η χρήση φαρμάκων, αλκοολούχων ποτών και η κατανάλωση φαγητού, που για ένα σύντομο χρονικό διάστημα απομακρύνουν κάθε αρνητικό συναίσθημα. Πολύ σύνθηες, επίσης, είναι και το ακατάστατο πρόγραμμα ύπνου και γενικότερα η απουσία ελεύθερου χρόνου και ανάπαυσης, πράγματα τα οποία οδηγούν σε διάφορες ενοχλήσεις και σωματικό πόνο. Περισσότερο όμως, όλα αυτά επηρεάζουν σημαντικά τη ψυχολογία ενός ατόμου και αυτό μπορεί πιθανόν να προκαλέσει άλλα προβλήματα στην καθημερινότητά του.

Πώς όμως αντιμετωπίζεται το σύνδρομο αυτό; Η λύση βρίσκεται στην αποδοχή και στη συνειδητοποίηση των όσων συμβαίνουν. Όταν ανακαλυφθούν οι αιτίες, μερικοί από τους τρόπους αντιμετώπισης είναι η βελτίωση της διατροφής και του ύπνου, η απασχόληση με εξωτερικές δραστηριότητες, όπως ένα χόμπι, αλλά και ένα διάλειμμα από τη ρουτίνα. Καλός επίσης είναι και ο αναλογισμός του τι κοστίζει στο άτομο η υπερβολική προσπάθεια που καταβάλλει και η επιδίωξη εστίασης σε ένα πράγμα τη φορά, όπως και η αποδοχή βοήθειας αντί για απόρριψή της.

Στην περίπτωση του Burnout χρειάζεται να εξισορροπούνται η επαγγελματική/μαθητική και η προσωπική ζωή. Εννοείται πως σε κάποιες περιπτώσεις ένα από αυτά θα έχει προτεραιότητα, όμως η ισορροπία είναι το κλειδί προς την αποκατάσταση.

Γυναικοκτονίες στην Ελλάδα

Από τις Ελίνα Λοΐζου και Στέλλα Νικολάου, Β33

και την Έλενα Ιακώβου, Γ1-6

Ο όρος «γυναικοκτονία» αναφέρεται στη δολοφονία γυναίκας από τον σύζυγο ή τον σύντροφό της. Χιλιάδες ερωτήματα πλαισιώνουν το θέμα αυτό όπως, γιατί να υπάρχει ο όρος γυναικοκτονία και όχι ανδροκτονία ή απλώς δολοφονία; Και γιατί έχει εισβάλει τόσο βίαια στη ζωή μας το φαινόμενο αυτό;

Ιστορικά, η λέξη αυτή προϋπήρχε από το 1820, αλλά η συγγραφέας Ντιάνα Ράσελ ήταν αυτή που καθόρισε και επέβαλε τον όρο αυτό στη σύγχρονη κοινωνία το 1976. Η λέξη ορίζεται πλέον ως «η δολοφονία γυναικών από άνδρες επειδή είναι γυναίκες». Ποια όμως η αναγκαιότητά της; Μέχρι σήμερα κανένας άνδρας δεν έχει δολοφονηθεί από γυναίκα διότι τον θεωρούσε κτήμα της, αντικείμενο που στην ουσία δεν έχει δικαιώματα. Αυτό δεν ισχύει και για τις γυναίκες, οι οποίες εξαιτίας του φύλου τους δολοφονήθηκαν σε 137 υποθέσεις από τους συντρόφους τους. Εάν συνυπολογίσουμε βέβαια και τις δολοφονίες, που γίνονται σε τριτοκοσμικές χώρες όπου οι γυναίκες δεν αντιμετωπίζονται ως άνθρωποι με δικαιώματα, αλλά ως αντικείμενα αγοραπωλησίας, τότε ο αριθμός υπερδιπλασιάζεται. Το θλιβερότερο της όλης κατάστασης είναι ότι οι δράστες των γυναικοκτονιών είναι άτομα πολύ κοντινά των θυμάτων, οικεία για αυτές.

Από τις αρχές του 21ου αιώνα το φαινόμενο αυτό έχει επιδεινωθεί, ιδιαίτερα εξαιτίας της πανδημίας, η οποία έχει αλλάξει δραματικά τις ζωές μας και είτε έχει δημιουργήσει επιπλέον προβλήματα στα σπιτικά, όπως η απώλεια εργασίας, είτε έχει εξάρει τα ήδη υπάρχοντα προβλήματα με την παρατεταμένη παραμονή στο σπίτι. Το lockdown ήταν το ιδανικό σενάριο για να ασκηθεί η βία του ελέγχου, καθώς δεν υπήρχε πλέον κοινωνική ζωή, ενώ η εργασία γινόταν από το σπίτι. Αν και κατά τη διάρκεια του έτους 2018-2019 τα ποσοστά είχαν μειωθεί ελάχιστα, το COVID-19 ανατρέπει τα στατιστικά και η αύξηση που παρουσιάζουν διεθνώς είναι σοκαριστική. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το Βέλγιο, στο οποίο τους 4 πρώτους μήνες του 2021 καταγράφηκαν συνολικά 13 γυναικοκτονίες, έναντι συνολικά 24 για το έτος 2020.

Στην Ελλάδα οι γραμμές υποστήριξης και οι καταγγελίες βίας έχουν «πάρει φωτιά», με τα περισσότερα θύματα να βρίσκονται σε κακοποιητικές σχέσεις δίχως διέξοδο, κάτι το οποίο φέρνει ξανά στην επιφάνεια ένα πρόβλημα βαθιά ριζωμένο στην ελληνική κοινωνία. Σε όλες τις περιπτώσεις γυναικοκτονιών ανεξαιρέτως, είχαν ακουστεί ανούσιες δικαιολογίες όπως «η κακιά στιγμή», «τη ζήλευσα», «χάλασε η φάση»... και παρόλα αυτά οι γυναίκες βρίσκουν το θάρρος να κινητοποιηθούν μέσω του κινήματος #metoo και να ζητήσουν δικαιοσύνη για τις «απούσες» με το σύνθημα «Δεν είμαστε όλες λείπουν οι δολοφονημένες», δίνοντας γροθιά στα θεμέλια της τοξικής πατριαρχίας.

Ολοκληρώνοντας, ενστερνιζόμαστε τα λόγια της Emma Goldman «Απαιτώ την ανεξαρτησία της γυναίκας, το δικαίωμά της να υποστηρίξει τον εαυτό της. Το να ζει για τον εαυτό της. Το να αγαπά όποιον εκείνη θέλει, ή όσους εκείνη θέλει. Απαιτώ την ελευθερία και για τα δύο φύλα, την ελευθερία δράσης, την ελευθερία στην αγάπη και την ελευθερία στη μητρότητα».

Η δολοφονία της Κάρολαϊν

Η Βρετανίδα φοιτήτρια δολοφονήθηκε στα Γλυκά Νερά Αττικής, μέσα στην κατοικία της, τα ξημερώματα της εντεκάτης Μαΐου του 2021. Η Κάρολαϊν ζούσε με τον τότε 32χρονο σύζυγό της και την ενός μόλις έτους κόρη τους. Η 19χρονη βρέθηκε νεκρή πάνω στο κρεβάτι της από τους αστυνομικούς που έφτασαν στο σπίτι μετά από τηλεφώνημα που είχε προηγηθεί από τον σύζυγό της, ο οποίος βρέθηκε δεμένος και φεμμένος δίπλα από το κρεβάτι. Στο ίδιο δωμάτιο βρισκόταν και η κόρη τους. Σύμφωνα με την ψευδή κατάθεση του συζύγου της, κατά της 4:30 π.μ. τρεις κουκουλοφόροι εισήλθαν στην κατοικία ζητώντας χρήματα. Στην προσπάθειά της να προστατέψει το παιδί της, η γυναίκα δολοφονήθηκε. Πριν φύγουν τον έδεσαν και αφαιρέσαν την κάρτα μνήμης από τις κάμερες ασφαλείας. Στις 17 Ιουνίου με εύρεση νέων στοιχείων ο 32χρονος κλήθηκε στο τμήμα. Μετά από πολύωρη κατάθεση στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής και με την ανακοίνωση των ευρημάτων που προέκυψαν, ο σύζυγος ομολόγησε ότι αυτός δολοφόνησε την Κράουτς, ισχυριζόμενος ότι τα αιτία της πράξης του ήταν οι συχνές προστριβές που υπήρχαν μεταξύ τους. Στις 18 Ιουνίου ασκήθηκε ποινική δίωξη στον δράστη για ανθρωποκτονία, κακοποίηση ζώου και ψευδή καταγγελία. Στις 22 Ιουνίου κρίθηκε προφυλακιστέος και οδηγήθηκε στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού

Η δολοφονία της Τάνιας Χαριτοπούλου

Η 27χρονη δολοφονήθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 22 Αυγούστου του 1998 από τον σύζυγό της. Η κόρη τους αποτέλεσε το μοναδικό μάρτυρα αυτής της αποτρόπαιας πράξης. Σύμφωνα με μαρτυρία της τότε 3,5 ετών κόρης τους, ο πατέρας της τράβηξε την σύζυγό του από τα μαλλιά, την έριξε στο κρεβάτι και την έπνιξε με δύο μαξιλάρια. Ο δράστης όλα αυτά τα χρόνια επέμενε ότι η Τάνια είχε εξαφανιστεί. Μια άλλη μαρτυρία, όμως, αποκάλυψε πως την κομμάριασε και την πέταξε στα σκουπίδια. Ο δράστης τότε κρίθηκε ένοχος και εξέτισε ποινή ισόβιας κάθειρξης. Ο σύζυγός της δεν αποκάλυψε την τοποθεσία του πτώματος μέχρι πρόσφατα, αφού το ομολόγησε στην κόρη του.

Μάθημα ζωής!

Από τη Μαρίνα Κουλουμπρή, Γ53α

Ο καρκίνος του μαστού αποτελεί μία από τις συχνότερα εμφανιζόμενες μορφές καρκίνου παγκοσμίως και προκαλείται από ανεξέλεγκτο πολλαπλασιασμό παθολογικών κυττάρων, που προκαλούν τον σχηματισμό κακοήθους όγκου στην περιοχή του μαστού.

Όλες οι γυναίκες αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο εμφάνισης της νόσου, όμως όχι στον ίδιο βαθμό.

Ανάμεσά μας υπάρχουν πολλές γυναίκες που έζησαν από πρώτο χέρι τη νόσο αυτή και βγήκαν νικήτριες!

Μία τέτοια περίπτωση γυναίκας - survivor είναι η κυρία Αντάρτη! Ζήτησα, λοιπόν, από την κα Αντάρτη να μας μιλήσει για την προσωπική της εμπειρία και για τον τρόπο που εκείνη βίωσε τον καρκίνο του μαστού μερικά χρόνια πριν και οι σκέψεις που μοιράζεται μαζί μας είναι πραγματικά συγκινητικές και συγκλονιστικές!

«Στην αρχή δεν αντιλαμβανόμουν ότι ο γιατρός μιλούσε για μένα, ήταν απίστευτο... Στην πραγματικότητα τα νέα αυτά δεν με κυριεύσαν με πανικό, επειδή δεν ήμουν μόνη μου, είχα στηρίγματα που μου συμπαραστάθηκαν και με βοήθησαν να συνεχίσω να παλεύω καθ' όλη τη διάρκεια. Γενικά, ένιωσα μια μεγάλη αγκαλιά που με περιέβαλλε με αγάπη και στήριξη και αυτή ήταν η από την οικογένειά μου, τους φίλους μου και τους μαθητές μου. Ακόμα, μέσα από την προσευχή μπορούσα να αντλήσω πολύ μεγάλη δύναμη, που με βοήθησε να σταθώ στα πόδια μου και να αντιμετωπίσω το πρόβλημα.

Οφείλω να πω πως ανησυχούσα περισσότερο για την αντίδραση της οικογένειάς μου παρά για τη δική μου, γιατί συνειδητοποίησα από νωρίς πως

όχι μόνο πρέπει να φαίνομαι αλλά και να ΕΙΜΑΙ καλά, να έχω εγώ ψυχική ισορροπία για να το πάρουν και οι άλλοι όσο πιο θετικά γινόταν. Ο σύζυγός μου ήταν πολύ ρεαλιστής και ήρεμος. Τα παιδιά μου ήταν πολύ μικρά για να καταλάβουν, ωστόσο προσπάθησα να εξηγήσω στον μεγάλο μου γιο την

κατάσταση όσο πιο απλά γινόταν για να μπορέσει όσο το δυνατό να αντιληφθεί. Σιγά σιγά όταν άρχισα να το αντιμετωπίζω εγώ σχετικά καλά και ήρεμα, ηρέμησε και η οικογένειά μου.

Στις αρχές οι θεραπείες που έκανα ήταν πιο δύσκολες και απαιτητικές, γι' αυτό προτιμούσα να είμαι πιο απομονωμένη από τα άτομα που πάλευαν την ίδια ασθένεια με εμένα, για να προστατέψω τον εαυτό μου σωματικά και ψυχικά. Στην πορεία, όμως, όταν τα πράγματα άρχισαν να βελτιώνονται άρχισα να συναναστρέφομαι με τους γύρω μου και συνειδητοποίησα ότι όλοι είμαστε ίδιοι μπροστά σε μία ασθένεια, ανεξαρτήτως ηλικίας, εθνικότητας και ιδεολογικών προσανατολισμών.

Το κλειδί για να μπορέσει κάποιος να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά μια σοβαρή ασθένεια είναι η πρόληψη και ο συστηματικός έλεγχος, γιατί η επιστήμη έχει κάνει τεράστια άλματα. Οι άνθρωποι δεν πρέπει να φοβούνται τις λέξεις, όπως είναι η λέξη «καρκίνος». Αποδείχτηκε ότι τελικά ο άνθρωπος έχει τεράστια αποθέματα δύναμης και μπορεί να αντιμετωπίσει τα πάντα.

Ένα μάθημα ζωής μάς έδωσε η κυρία Αντάρτη, ίσως πιο σημαντικό από κάθε άλλο μάθημα! Την ευχαριστούμε πραγματικά γι' αυτό! Αξίζει να παλεύουμε όλοι και να είμαστε αληθινί survivors!

Φεμινισμός

Από την Άννα - Χριστίνα Μούζουρου, Γ33

Ο Φεμινισμός είναι μια έννοια για την οποία πάλεψαν και παλεύουν γυναίκες κάθε εποχής. Λέξη που εκφράζει τον πόνο των γυναικών και που ταυτίζεται με την ισότητα των δικαιωμάτων των φύλων.

Από τον Πλάτωνα μέχρι την Simone De Beauvoir και από την Frida Kahlo μέχρι την Gloria Steinem, οι πρόγονοί μας αφιερώθηκαν στη μάχη για την ισότητα, ενισχύοντας την ιδέα του φεμινισμού. Το να είναι κάποια γυναίκα φεμινίστρια δεν σημαίνει ότι απεχθάνεται τους άντρες. Το να είσαι φεμινίστρια σημαίνει πως υποστηρίζεις ότι ο λόγος του άντρα δεν είναι σημαντικότερος από τον δικό σου. Σημαίνει ότι όσα εργασιακά δικαιώματα έχει ο άντρας τα διεκδικείς κι εσύ. Σημαίνει ότι διεκδικείς να έχεις την ίδια πρόσβαση στην εκπαίδευση και στην υγεία. Να πετύχεις αυτό που δεν κατάφεραν οι, εξίσου άξιες, γυναίκες του παρελθόντος.

Να πετύχεις την εξίσωση, κι όχι ν' αντιστρέψεις την ανίσωση...

«Σε μια σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία, η διαφορετικότητα είναι και ορατή και αποδεκτή»

Από την Άννα - Χριστίνα Μούζουρου και τον Μάνο Χατζηχαράλαμπος, Γ33

Στις 16 Μαρτίου 2022 πήραμε συνέντευξη από τη Διευθύντρια του σχολείου μας κα Μαριάννα Παναγιώτου - Στυλιανού, με θέμα την υιοθέτηση του αντιρατσιστικού κώδικα. Σκοπός της συνέντευξης ήταν να δώσουμε το βήμα στη Διευθύντριά μας να παρουσιάσει τις πτυχές που αφορά ο κώδικας αυτός και πώς θα επηρεάσει τη δική μας καθημερινότητα.

Θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε για τον χρόνο που διαθέτετε ώστε να μας παραχωρήσετε τη συνέντευξη αυτή. Αρχικά θα θέλαμε να μάθουμε γι' αυτόν τον νέο κώδικα που υιοθετήθηκε από το σχολείο.

Δεν είναι ένας καινούριος κώδικας για αυτό το σχολείο. Είχε υιοθετηθεί και παλαιότερα κάτι αντίστοιχο.

Η διευθυντική ομάδα του σχολείου αντιλαμβάνεται την ύπαρξη της διαφορετικότητας στον χώρο του σχολείου μας; Της διαφορετικότητας σε όλα τα επίπεδα, θρησκευτικής, φυλετικής, σεξουαλικού προσανατολισμού κλπ.

Φυσικά και αναγνωρίζουμε την ύπαρξη της διαφορετικότητας στο σχολείο μας. Είναι προφανές ότι η ύπαρξη της διαφορετικότητας σε ολόκληρη την κοινωνία αντικατοπτρίζεται και στον χώρο του σχολείου μας. Πάντα υπήρχε η διαφορετικότητα στην κοινωνία, δεν είναι ένα σύγχρονο φαινόμενο. Στη χώρα μας κάποια είδη διαφορετικότητας είτε δεν ήταν τόσο έντονα, είτε προσπαθούσαμε να τα καταστήσουμε αόρατα, όμως η κοινωνία μας έχει προοδεύσει και γι' αυτό όλα τα είδη της διαφορετικότητας είναι πλέον ορατά και αποδεκτά.

Για ποιο λόγο νιώσατε την ανάγκη να επαναφέρετε τον αντιρατσιστικό κώδικα στο σχολείο μας; Υπήρξαν κάποια περιστατικά, τα οποία σας ώθησαν να τον επαναφέρετε;

Δυστυχώς ναι! Υπήρξαν κάποια περιστατικά, τα οποία ναι μεν δεν αφορούσαν ρατσιστικές συμπεριφορές έναντι μαθητών με διαφορετική καταγωγή, όμως αφορούσαν παιδιά με κάποια άλλα στοιχεία διαφορετικότητας.

Από πότε υπάρχει ο αντιρατσιστικός κώδικας στο εκπαιδευτικό σύστημα της Κύπρου;

Το 2017, όταν ήμουν Βοηθός Διευθύντρια Α' στο Λύκειο Κύκκου Β υιοθετήθηκε ο συγκεκριμένος κώδικας μέσα στο πλαίσιο του στόχου της χρονιάς που αφορούσε την καταπολέμηση του ρατσισμού και της μισαλλοδοξίας και η εφαρμογή του αφορούσε εκείνη τη σχολική χρονιά.

Τί προβλέπει ο κώδικας αυτός;

Περιλαμβάνει μια σειρά από ενέργειες που πρέπει να γίνουν, ξεκινώντας από την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και τη δέσμευση όλων των εμπλεκόμενων (μαθητών, γονέων, εκπαιδευτικών) για υιοθέτηση του εν λόγω κώδικα, που καθορίζει ποιες είναι οι μη αποδεκτές συμπεριφορές μέσα στο σχολείο. Υπάρχουν επίσης και τα βήματα που θα πρέπει να ακολουθήσει το σχολείο για τη διαχείριση των συμπεριφορών αυτών. Αφορά, λοιπόν, και την πρόληψη, αλλά και την αντιμετώπιση των περιστατικών.

Ποια βήματα έχουν γίνει μέχρι τώρα ως προς την εφαρμογή του κώδικα;

Έχει ήδη παρουσιαστεί το περιεχόμενο του κώδικα στους εκπαιδευτικούς στο πλαίσιο ενός Σεμιναρίου από λειτουργό του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και θα ακολουθήσει και μια δεύτερη επιμόρφωσή τους. Καθορίστηκαν και οι συντονιστές για την εφαρμογή του, οι οποίοι θα επιμορφωθούν από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. Θα ακολουθήσει επιμόρφωση της διευθυντικής ομάδας, ώστε να ενημερωθούν για τους τρόπους με τους οποίους μπορούν να διαχειρίζονται τις καταγγελίες για τέτοιους είδους περιστατικά. Στην επόμενη σχολική χρονιά θα σταλεί επιστολή στους γονείς για ενημέρωση, ίσως με παράλληλη παρέμβαση στον Σύνδεσμο Γονέων. Τέλος οι μαθητές θα ενημερωθούν στις ώρες των Υπευθύνων Τμημάτων. Ήδη, όμως, ο κώδικας είναι ενεργός σε περίπτωση καταγραφής ρατσιστικών περιστατικών. Έχουμε θέσει έναν μακροπρόθεσμο στόχο για ένα καλό αποτέλεσμα.

Υπήρξαν συγκεκριμένα ρατσιστικά περιστατικά στο σχολείο μας που σας θορύβησαν;

Ναι, υπήρξαν μεμονωμένα περιστατικά, αν και δεν μπορώ να τα κοινοποιήσω. Παρόλα αυτά και να μην υπήρχαν, για προληπτικούς λόγους θα έπρεπε να υιοθετηθεί ο κώδικας

αυτός αν αναλογιστούμε τι συμβαίνει στην κοινωνία, της οποίας το σχολείο είναι μια μικρογραφία. Γινόμαστε καθημερινά μάρτυρες σε περιστατικά βίας κατά των γυναικών, κατά των ΛΟΑΤΚΙ ατόμων, έτσι θέλαμε να δράσουμε με τέτοιο τρόπο όπου το σχολείο θα είναι ένας ασφαλής χώρος για όλους τους μαθητές.

Θα γίνει εκπαίδευση δηλαδή των μαθητών, ώστε να μην μεταφέρουν τέτοιου είδους συμπεριφορές στον χώρο του σχολείου;

Ναι, θέλουμε αρχικά οι μαθητές μας να προβληματιστούν και στη συνέχεια να συνειδητοποιήσουν ότι τέτοιου είδους συμπεριφορές δεν είναι αποδεκτές ούτε στην ευρύτερη κοινωνία, ούτε στον σχολικό χώρο.

Υπήρξαν μέλη του προσωπικού του σχολείου μας, είτε από τη διευθυντική ομάδα είτε εκπαιδευτικοί, που να διαφωνούσαν με την υιοθέτηση του αντιρατσιστικού κώδικα;

Κάποιοι εξέφρασαν προβληματισμούς, στο πλαίσιο των συζητήσεων που προηγήθηκαν, όμως κανείς δεν εξέφρασε κάποια αντίρρηση.

Πού εστιάστηκαν οι προβληματισμοί;

Οι προβληματισμοί εστιάστηκαν σε πιο πρακτικά ζητήματα. Για να σας δώσω ένα παράδειγμα, οι μεταναστευτικές ροές στη χώρα μας έχουν μια διπλή προσέγγιση: την ανθρωπιστική πλευρά, αλλά και την πολιτική. Ο προβληματισμός ήταν πώς το σχολείο θα ισορροπήσει ανάμεσα στις δύο προσεγγίσεις.

Με ποιους φορείς συνεργάζεστε για να προσαρμοστεί ο κώδικας αυτός στο σχολείο μας;

Ο κώδικας είναι συγκεκριμένος και δεν προσαρμόζεται στο κάθε σχολείο ξεχωριστά. Η διαφοροποίηση προκύπτει από το είδος του περιστατικού που έχουμε να διαχειριστούμε.

Ποιος πιστεύετε ότι πρέπει να είναι ο ρόλος των μαθητών;

Ο ρόλος των μαθητών είναι καταλυτικός, αφού το πώς θα αντιδράσει το σύνολο σε ένα περιστατικό ρατσιστικής συμπεριφοράς έχει μεγάλη σημασία. Όταν η πλειοψηφία των μαθητών δείξει ότι δεν ανέχεται τέτοιου είδους συμπεριφορές, τότε θα προβληματιστούν τα παιδιά που είχαν σκοπό να τις εκδηλώσουν.

Υπάρχουν άλλα θέματα που ταλανίζουν το σχολείο μας και χρήζουν αντίστοιχης αντιμετώπισης;

Ένα θέμα που αντιμετωπίζουν όλα τα σχολεία αφορά το bullying, το οποίο έχει κοινές παραμέτρους με τις ρατσιστικές συμπεριφορές. Και στα θέματα που αφορούν το bullying υπάρχει αντίστοιχο πρωτόκολλο, το οποίο είναι υποχρεωμένα όλα τα σχολεία να ακολουθούν. Στο σχολείο μας παρεμβαίνουμε με πιο στοχευμένες πρακτικές. Μπορεί να γίνει παρέμβαση σ' ένα τμήμα από ψυχολόγους ή να γίνουν από τους συμβούλους παρεμβάσεις εάν υπάρχει ανάγκη επίλυσης οποιουδήποτε προβλήματος.

Ποια θεωρείτε ότι είναι η διαφορά μεταξύ του bullying και της ρατσιστικής συμπεριφοράς;

Για να θεωρηθεί μια συμπεριφορά ως bullying πρέπει να είναι επαναλαμβανόμενη εναντίον συγκεκριμένου ατόμου. Η ρατσιστική συμπεριφορά συνήθως αφορά μια ομάδα και ίσως εκδηλωθεί εναντίον ενός ατόμου που πιστεύεται ότι ανήκει στην εν λόγω ομάδα.

Παρατηρήσατε ρατσιστική συμπεριφορά και μεταξύ των εκπαιδευτικών;

Στο σχολείο μας δεν έχει παρατηρηθεί ρατσιστική συμπεριφορά, ίσως επειδή δεν υπάρχουν ευδιάκριτες διαφορές μεταξύ των μελών της συγκεκριμένης ομάδας. Παλαιότερα, όχι στο σχολείο μας, είχαν παρατηρηθεί κάποιες σεξιστικές συμπεριφορές, οι οποίες με την πάροδο του χρόνου έχουν εκλείψει.

Σας προβληματίζει καθόλου ότι ο κώδικας ενδυναμίας στα σχολεία ίσως παραπέμπει σε έναν διαχωρισμό ανάμεσα στα φύλα;

Φέτος κάναμε μια αναπροσαρμογή στο ζήτημα με τα σκουλαρίκια στους εσωτερικούς κανονισμούς. Επίσης τα αγόρια και τα κορίτσια μπορούν να φορούν φόρμες. Να τονίσω, όμως, ότι η ισότητα δεν ταυτίζεται με την ισοπέδωση. Εκ των πραγμάτων υπάρχουν διαφορές μεταξύ των αντρών

και των γυναικών, όπως είναι π.χ. τα γένια. Όσον αφορά την εμφάνιση, σίγουρα εάν ένα αγόρι θελήσει να βάλει φούστα δεν θα μπορέσει να το κάνει στον χώρο του σχολείου. Οι κανονισμοί στα σχολεία υπάρχουν για να τίθενται τα όρια. Δεν μπορείς να επιτρέψεις στους ανήλικους ίδια πράγματα όπως στους ενήλικες για παιδαγωγικούς και ψυχολογικούς λόγους.

Σε ένα σχολείο της Ελλάδας ένας μαθητής εμφανίστηκε με φούστα. Εάν υπήρχε αντίστοιχο περιστατικό στο σχολείο μας, ποια νομίζετε ότι θα ήταν η αντίδραση;

Θα με φόβιζε εάν συνέβαινε αντίστοιχο περιστατικό, γιατί είμαστε ένα σχολείο με πάνω από 600 άτομα (μαθητές, εκπαιδευτικοί, βοηθητικό προσωπικό) και δεν μπορώ να προβλέψω πώς θα αντιδρούσε ο καθένας. Στόχος μου θα ήταν να προστατεύσω το παιδί, αλλά δεν μπορώ να γνωρίζω το εύρος των αντιδράσεων, που ίσως θα προκαλούσε ένα τέτοιο περιστατικό. Φυσικά, ένας μαθητής όταν αποφασίσει να φορέσει φούστα και να εμφανιστεί στον χώρο του σχολείου, ήδη γνωρίζει ότι ίσως προκαλέσει αντιδράσεις. Για να τολμήσει να το κάνει σημαίνει ότι κάτι θέλει να πει, θέλει να στείλει κάποιο μήνυμα. Γι' αυτό θα πρέπει να ακούμε τα παιδιά πριν «αναγκαστούν» να προβούν σε μια τέτοια ενέργεια, που ίσως να τους φέρει σε μια δύσκολη θέση.

Ποιες άλλες ενέργειες θα πρέπει να γίνουν, ώστε να μιλάμε για μια καθολική αποδοχή της διαφορετικότητας;

Το σχολείο ήδη έχει αναλάβει διάφορες δράσεις, οι οποίες ήταν στοχευμένες και κοινοποιήθηκαν σε κάποιες ομάδες μαθητών, δεν ήταν καθολικές. Διαχρονικός στόχος αυτού του σχολείου είναι η ύπαρξη ενός υποστηρικτικού περιβάλλοντος για τον κάθε μαθητή ξεχωριστά. Γι' αυτό είναι σημαντική παράμετρος για εμάς η διαρκής καλλιέργεια της ενσυναίσθησης, ώστε να αντιμετωπίσουμε τέτοιου είδους προβλήματα. Σημαντικός είναι και ο ρόλος των Συμβούλων και είμαστε τυχεροί γιατί στο σχολείο μας εργάζονται άοκνα για να πετύχουμε αυτούς μας τους στόχους. Μέσα από τα σεμινάρια, επίσης, προσπαθούμε να επιμορφώσουμε και τους εκπαιδευτικούς. Εάν αποκτήσουμε την ικανότητα να μπορούμε όλοι να ακούμε τους άλλους και να είμαστε σε θέση να τους κατανοήσουμε, τότε θα καταφέρουμε να μιλάμε για αποδοχή της διαφορετικότητας σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Πώς οραματίζετε το μέλλον του σχολείου μας;

Η πανδημία δημιούργησε αρκετά προβλήματα. Δεν μπορέσαμε να υλοποιήσουμε δράσεις, ενώ τις δύο προηγούμενες χρονιές λόγω του εγκλεισμού, οι μαθητές απομακρύνθηκαν από τον σχολικό χώρο. Οι εξετάσεις τετραμήνων, αλλά και η κάλυψη της ύλης, δημιούργησαν επίσης κάποιους περιορισμούς. Πρέπει να βρεθεί χρόνος, όμως και για άλλες δραστηριότητες, πέραν της μαθησιακής διαδικασίας. Θα ήθελα ένα σχολείο, που οι μαθητές να χαίρονται να βρίσκονται σε αυτό. Να μην είναι πιεσμένοι ούτε οι μαθητές ούτε οι καθηγητές. Θα πρέπει το ΥΠΠΑΝ να δώσει έμφαση σε αυτή την παράμετρο. Το σχολείο θα πρέπει να δίνει στους μαθητές πέραν από τις γνώσεις και δεξιότητες ζωής. Άρα, οραματίζομαι ένα σχολείο, στο οποίο εκπαιδευτικοί και μαθητές απαλλαγμένοι από το άγχος θα βιώνουν δημιουργικά και ευχάριστα το ταξίδι στη γνώση.

Ο αντιρατσιστικός κώδικας του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Κύπρου

Ρατσισμός: Η διαδικασία περιθωριοποίησης, αποκλεισμού και διάκρισης σε βάρος όσων θεωρούνται ότι είναι “διαφορετικοί” από μας. Ο ρατσισμός λαμβάνει πολλές διαφορετικές μορφές, οι οποίες δεν είναι στατικές, αλλά αλλάζουν ανάλογα με τον χώρο και τον χρόνο στον οποίο εκδηλώνονται. Κάποιες από αυτές είναι εμφανείς και άμεσες (π.χ. δόγματα εθνικής, θρησκευτικής ή άλλης μορφής ανωτερότητας ή βίαιες επιθέσεις εναντίον ατόμων ή ομάδων που κρίνονται ως “άλλος”), ενώ κάποιες μπορεί να μην είναι τόσο εμφανείς αλλά έμμεσες.

Στις έμμεσες περιλαμβάνεται και ο θεσμικός ρατσισμός, δηλαδή οι διάφορες μορφές διακρίσεων που μπορεί να κάνουν κυβερνήσεις, εταιρείες ή άλλοι μεγάλοι οργανισμοί που ασκούν επιρροή στη ζωή μας σε βάρος μη-προνομιούχων ομάδων του πληθυσμού (π.χ. μειονότητες και ομάδες μεταναστών). Επιπτώσεις του θεσμικού ρατσισμού μπορεί να εντοπιστούν σε διάφορους τομείς της κοινωνικής και πολιτικής ζωής - όπως στον τομέα της στέγασης, εργασίας, εκπαίδευσης καθώς επίσης και στον τομέα των πολιτικών δικαιωμάτων όπου η μεταχείριση δεν είναι ίση για όλους.

Κώδικας Συμπεριφοράς Κατά του Ρατσισμού.

Στοιχειοθετείται η αναγκαιότητα για την ανάπτυξη και εφαρμογή του Κώδικα και δίνεται το θεωρητικό υπόβαθρο. Περιλαμβάνει τον σκοπό και τους στόχους του Κώδικα και τις υπευθυνότητες και δεσμεύσεις για όλα τα μέλη της σχολικής κοινότητας

Ο ρατσισμός αφορά στο κάθε σχολείο, στον κάθε μαθητή, στον κάθε εκπαιδευτικό, στους γονείς και, κατ'επέκταση, σε ολόκληρη την κοινωνία. Είναι υποχρέωση όλων μας να βεβαιωθούμε ότι όλα τα πρόσωπα απολαμβάνουν στο βέλτιστο το αγαθό της παιδείας, χωρίς διακρίσεις και χωρίς εκφοβισμούς. Την ίδια στιγμή, υποχρέωσή μας είναι να παροτρύνουμε και να ενθαρρύνουμε τους δέκτες οποιασδήποτε ρατσιστικής συμπεριφοράς να το καταγγέλλουν, προστατεύοντάς τους από τυχόν δυσμενείς συνέπειες. Δημιουργούνται, έτσι, παράλληλα, συνθήκες εμπιστοσύνης για διερεύνηση των περιστατικών, βελτιώνονται οι συνθήκες μάθησης και αναβαθμίζεται το σύνολο της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Τόσο σε επίπεδο θεωρίας όσο και πράξης είναι ευρέως αποδεκτό ότι το ουσιαστικότερο μέτρο πρόληψης και καταπολέμησης των διακρίσεων, της μισαλλοδοξίας και του ρατσισμού είναι η ανάπτυξη και η συστηματική εφαρμογή συγκεκριμένης και ξεκάθαρης πολιτικής κατά του ρατσισμού σε επίπεδο σχολείου. Η ανάπτυξη και η εφαρμογή ενός τέτοιου Κώδικα ανταποκρίνεται σε σύσταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά του Ρατσισμού και της Μισαλλοδοξίας (ECRI) προς όλα τα κράτη-μέλη, συμπεριλαμβανομένης και της Κύπρου. Στο πλαίσιο αυτό, το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού έχει ετοιμάσει λεπτομερείς προδιαγραφές για την ανάπτυξη και εφαρμογή ενός Κώδικα Συμπεριφοράς Κατά του Ρατσισμού (Κώδικας) και ενός Οδηγού διαχείρισης και καταγραφής ρατσιστικών περιστατικών (Οδηγός).

Μια πολύτιμη τεχνολογία που απαιτεί προσοχή

Από τη Σεμέλη Εργατούδη, Γ33

Πόσες φορές σας έχει τύχει να ξεκινάτε να κάνετε μία αναζήτηση στο Google Search και αμέσως να αρχίζουν να εμφανίζονται προτάσεις που να σχετίζονται με κάτι που βλέπατε σε κάποια άλλη εφαρμογή; Η πρώτη εντύπωση είναι πως μας παρακολουθούν, αλλά στην πραγματικότητα είναι η τεχνολογία της τεχνητής νοημοσύνης (Artificial Intelligence-AI) που προσπαθεί να μας διευκολύνει. Με τον όρο «τεχνητή νοημοσύνη» αναφερόμαστε σε συστήματα που έχουν την ικανότητα να εκτελούν εργασίες τις οποίες, για να κάνει ένας άνθρωπος, θα έπρεπε να επιστρατεύσει την ευφυΐα του. Η τεχνητή νοημοσύνη καθιστά τις μηχανές ικανές να «κατανοούν» το περιβάλλον τους, να επιλύουν προβλήματα και να δρουν προς την επίτευξη ενός συγκεκριμένου στόχου.

Τα σύγχρονα συστήματα τεχνητής νοημοσύνης βασίζονται στη χρήση αλγόριθμων και έχουν την ικανότητα να αυτοεκπαιδεύονται και να αυτοβελτιώνονται για την εκτέλεση μιας εργασίας, χρησιμοποιώντας κατάλληλα παραδείγματα και δεδομένα μέσω της μηχανικής μάθησης (machine learning). Στη μηχανική μάθηση, η μεθοδολογία αναπτύσσεται βάσει εμπειρίας, δηλαδή παρουσιάζονται πραγματικά παραδείγματα, έτσι ώστε το σύστημα να "μάθει" απευθείας από εμπειρικά δεδομένα. Για παράδειγμα, για να αναγνωρίσει μια μηχανή την εικόνα ενός ποδηλάτου, θα πρέπει να «δει» χιλιάδες φωτογραφίες ποδηλάτων διαφόρων ειδών, μεγεθών και χρωμάτων, από διαφορετικές οπτικές γωνίες και αυτό ισχύει για την εικόνα κάθε αντικείμενου ή έμβιου όντος που θα πρέπει να αναγνωρίζει.

Το AI έχει μπει στην καθημερινότητά μας παρόλο που δεν είναι αντιληπτό από όλους. Αρχικά, όποιος χρησιμοποιεί κινητό τηλέφωνο ή μέσα κοινωνικής δικτύωσης έρχεται σε επαφή δεκάδες φορές το εικοσιτετράωρο με την τεχνητή νοημοσύνη. Πολλά έξυπνα τηλέφωνα, λόγω χάρη, ξεκλειδώνουν αναγνωρίζοντας το πρόσωπο του κατόχου τους. Άλλες εφαρμογές είναι η κατανόηση της φυσικής γλώσσας, η αυτόματη μετάφραση κειμένου, οι προσωπικοί βοηθοί (όπως η Σίρι, η Αλέξα, η Κορτάνα, η Google Assistant), και η εμφάνιση στοχευμένων διαφημιστικών μηνυμάτων. Ακόμα, τα ηλεκτρονικά παιχνίδια με την βοήθεια του AI έχουν τη δυνατότητα να προσαρμόζουν τη συμπεριφορά του παιχνιδιού ανάλογα με τον τρόπο αντίδρασης του παίκτη στο παρελθόν. Με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται πιο συχνά η έκπληξη και αυξάνεται η πολυπλοκότητα του παιχνιδιού. Επιπλέον, οι πλατφόρμες Youtube, Spotify και Netflix, χρησιμοποιούν το AI για να προτείνουν στον χρήστη περιεχόμενο, βασιζόμενες στις επιλογές που έκανε στο παρελθόν. Οι προτιμήσεις κάθε χρήστη περνούν μέσα από τον αλγόριθμο μάθησης και προκύπτουν προτάσεις με παρόμοιο θέμα. Αν λόγω χάρη ένας χρήστης προτιμά να βλέπει βίντεο με ταξίδια, είναι πιθανότερο να εμφανιστούν παρόμοια προτεινόμενα βίντεο. Ακόμα, τα ηλεκτρονικά καταστήματα με τη χρήση αλγορίθμων προσφέρουν ξεχωριστά στον κάθε πελάτη προφορές για προϊόντα που τον ενδιαφέρουν. Ένα ακόμη παράδειγμα χρήσης AI στην καθημερινότητα μας είναι το Google Maps, το οποίο χρησιμοποιεί AI και τα δεδομένα που παίρνει από τις Android συσκευές των χρηστών προκειμένου να προτείνει τη καλύτερη διαδρομή με βάση την κίνηση που υπάρχει. Το εντυπωσιακό είναι πως τις περισσότερες φορές οι εκτιμήσεις για το χρόνο που απαιτείται για να πας κάπου είναι απολύτως σωστές.

Παρότι επηρεάζει ήδη την καθημερινότητά μας, η τεχνητή νοημοσύνη αναμένεται να επιφέρει ακόμα

μεγαλύτερες αλλαγές στην κοινωνία. Σημαντικότερος είναι ο τομέας της ιατρικής, όπου τα ευφυή συστήματα με την ανάλυση δεδομένων μεγάλης κλίμακας και πολυπλοκότητας μπορούν να υποστηρίξουν το έργο του γιατρού όσον αφορά στη διάγνωση και στη λήψη αποφάσεων. Επίσης αναμένεται να έχουν εφαρμογές στη θεραπεία ασθενειών, αποκατάσταση και κλινική υποστήριξη. Το AI ακόμα, μπορεί να διευκολύνει την

Ρομπότ παρουσιάζουν επί της οθόνης την πλήρη εικόνα της κατάστασης του ασθενή κάθε δευτερόλεπτο

πρόσβαση στην ενημέρωση, στην εκπαίδευση και στην κατάρτιση και να συμβάλει στο να γίνει ασφαλέστερος ο χώρος εργασίας, μέσω της χρήσης ρομπότ για την εκτέλεση επικίνδυνων εργασιακών δραστηριοτήτων. Ακόμα, στον τομέα της ασφάλειας και των συγκοινωνιών ουσιαστικό ρόλο αναμένεται να έχουν τα drones, αφού μπορούν να μεταφέρουν αντικείμενα πολύ γρήγορα και με ακρίβεια, ειδικά σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης και σε δύσβατες περιοχές. Τέλος, η αυτόνομη οδήγηση είναι ένας τομέας που αναπτύσσεται συνεχώς και αναμένεται να επιφέρει μεγάλες αλλαγές. Πολλά είναι τα οφέλη που αναμένονται με τις νέες εφαρμογές της τεχνητής νοημοσύνης.

Από την άλλη, η ολοένα αυξανόμενη εξάρτησή μας από συστήματα AI ενέχει δυνητικούς κινδύνους. Τα αποτελέσματα που παράγουν οι τεχνολογίες AI εξαρτώνται από τον τρόπο σχεδιασμού τους και τα δεδομένα που χρησιμοποιούν. Τόσο ο σχεδιασμός όσο και οι βάσεις δεδομένων μπορούν να περιέχουν προγραμματισμένες ή μη προκαταλήψεις. Για παράδειγμα, σημαντικές πτυχές κάποιου θέματος ενδέχεται να μην έχουν ενσωματωθεί στον αλγόριθμο ή μπορεί να έχουν προγραμματιστεί με τρόπο που να αντανakλούν και αναπαράγουν συγκεκριμένες προκαταλήψεις και έτσι να οδηγήσουν στη λήψη μεροληπτικών αποφάσεων (με βάση το φύλο, την εθνότητα, την ηλικία) π.χ. κατά τη πρόσληψη ή απόλυση εργαζομένων, τη χορήγηση δανείων ή τη άσκηση ποινικών δίωξεων. Επίσης, το AI μπορεί να έχει σοβαρό αντίκτυπο στο δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής και της προστασίας των δεδομένων. Τέλος, η χρήση AI στον χώρο εργασίας αναμένεται να επιφέρει την εξαφάνιση ενός μεγάλου αριθμού επαγγελματιών. Οι πιο πάνω ανησυχίες απασχολούν πολλούς επιστήμονες που ασχολούνται με το θέμα.

Η τεχνητή νοημοσύνη μπορεί να βελτιώσει πολλές πτυχές της ζωής μας, φτάνει να υπάρχει ορθή διαχείρισή της καθώς και κατάλληλη και έγκαιρη προετοιμασία σε επιστημονικό και κοινωνικό επίπεδο. Προκειμένου να αποφευχθούν οι αρνητικές επιπτώσεις χρειάζεται ρύθμιση του τομέα και κανόνες ηθικής. Τα συστήματα τεχνητής νοημοσύνης είναι χρήσιμα και απαραίτητα στη ζωή μας, φτάνει να τυγχάνουν σωστής χρήσης και ανθρώπινης καθοδήγησης, έτσι ώστε να προκύπτει μια αρμονική συνύπαρξη τεχνολογίας και ανθρώπου.

Το Φαινόμενο της Πεταλούδας

Από την Έλενα Ιακώβου, Γ1-6

Από πολύ μικρή ηλικία ακούμε ότι τα μικρά πράγματα έχουν σημασία. Τη θεωρία αυτή απέδειξε ο μαθηματικός του Τεχνολογικού Ινστιτούτου Μασαχουσέτης Έντουαρντ Λόρεντζ τη δεκαετία του 1960, όταν υποστήριξε ότι το πέταγμα της πεταλούδας στη Βραζιλία μπορεί να προκαλέσει έναν τυφώνα στο Τέξας. Η ανακάλυψη αυτή έμεινε στην ιστορία ως «Το Φαινόμενο της Πεταλούδας». Μελετώντας, μέσω μιας αριθμητικής επίλυσης σε υπολογιστή ένα σύστημα διαφορικών εξισώσεων, προσομοίωσε τα καιρικά φαινόμενα ενός εξιδανικευμένου, απλουστευμένου μοντέλου «ατμόσφαιρας». Ο Λόρεντζ παρατήρησε, σχεδόν τυχαία, ότι όταν εισήγαγε στον υπολογιστή του τις τιμές του προγράμματος από μια προηγούμενη εκτέλεση και «έτρεξε» ξανά το πρόγραμμα, τα αποτελέσματα απέκλιναν σημαντικά με την πάροδο του χρόνου από τα προηγούμενα, ώσπου, μετά από μια συγκεκριμένη χρονική απόσταση δεν είχαν πρακτικά καμιά ομοιότητα.

Το φαινόμενο αυτό μελέτησε αργότερα η Ψυχολογία, η οποία κατέληξε στο ότι μικρές, φαινομενικά ασήμαντες αλλαγές μπορεί να προκαλέσουν τεράστιες αποκλίσεις στην εξέλιξη των πραγμάτων, δημιουργώντας μια τελείως διαφορετική πραγματικότητα, όπως ακριβώς μια πεταλούδα που φτερουγίζοντας στην Ασία μπορεί να δημιουργήσει έναν τυφώνα στη Βόρεια Αμερική. Ουσιαστικά, ορίζεται πως οι ασήμαντες σκέψεις των ανθρώπων μπορεί να οδηγήσουν σε μεγάλες αλλαγές και ανακαλύψεις.

Πώς μπορούμε εμείς ως έφηβοι να χρησιμοποιήσουμε το φαινόμενο της πεταλούδας προς όφελός μας, μια περίοδο τόσο κρίσιμη και καθοριστική στη ζωή μας, που καλούμαστε να επιλέξουμε τη μετέπειτα πορεία μας; Ως έφηβοι μπορεί να μην αντιλαμβανόμαστε το βάρος και τις συνέπειες που επιφέρουμε με την άποψή μας για τον εαυτό μας και κάπως έτσι «θολώνουμε τα νερά» και δεν κατανοούμε τις κλίσεις μας, που θα μας εξασφαλίσουν μια επιλογή για τις σπουδές μας, που θα μας γεμίζει εσωτερικά και θα μας προσφέρει ευτυχία. Για παράδειγμα, δεν γνωρίζουμε πως η ζωή μας θα ανατραπεί αν πιστέψουμε ότι θα πετύχουμε να εξασφαλίσουμε θέση στη σχολή της αρεσκείας μας, δηλαδή με την απλή πίστη στον εαυτό μας. Δεν υποστηρίζω ότι χωρίς να κοπιάσουμε για αυτό που ποθούμε το φαινόμενο της πεταλούδας θα μας εξασφαλίσει την επίτευξη των ονείρων και προσδοκιών μας, αλλά είτε το πιστεύουμε είτε όχι, ο τρόπος που τοποθετούμε και χρησιμοποιούμε τις σκέψεις και τα συναισθήματά μας για ένα θέμα, επηρεάζει το αποτέλεσμα.

Όπως κάθε νόμισμα έχει δύο όψεις, έτσι και για τη θεωρία αυτή πιστεύεται ότι, όχι μόνο μπορεί να δημιουργήσει αυτοπεποίθηση, αλλά μπορεί να δημιουργήσει ένα φαύλο κύκλο αρνητικών συναισθημάτων και σκέψεων. Το λεγόμενο overthinking, που ταλανίζει τις ψυχές των νέων, αποδίδεται από κάποιους ψυχολόγους στο φαινόμενο της πεταλούδας, όταν μια μικρή αρνητική σκέψη μπορεί να εξελιχτεί σε ένα υπερογκώδες πρόβλημα στο μυαλό μας, δίχως διάοδο. Έτσι, θα πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί στο τι επιλέγουμε να δώσουμε βαρύτητα.

Κλείνοντας, η ουσία όλης της θεωρίας, πιστεύω, ότι περικλείεται στα λόγια του ψυχολόγου Shawn Achor «κάθε ένας από εμάς είναι σαν εκείνη την πεταλούδα στο φαινόμενο της πεταλούδας. Και κάθε μικρή κίνηση προς ένα πιο θετικό τρόπο σκέψης μπορεί να στείλει κύματα θετικότητας μέσα από τους οργανισμούς μας, τις οικογένειές μας και τις κοινότητές μας».

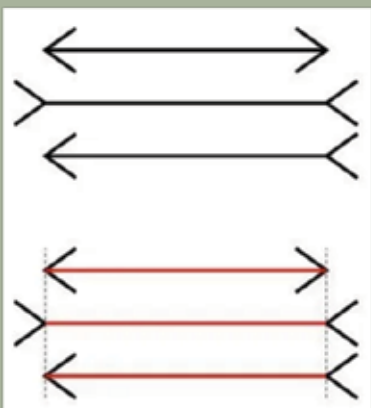
Οφθαλμαπάτες στη Φυσική και στην Τέχνη

Από την Άνη Ιωαννίδου, Α11

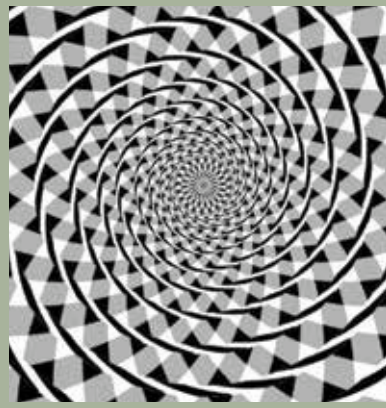
Φυσική:

Οφθαλμαπάτη είναι κάτι που φαίνεται διαφορετικό από αυτό που είναι, δηλαδή κάτι που είναι ψευδές, φαίνεται να είναι αληθινό ή πραγματικό. Είναι μια ανακολουθία ανάμεσα στην αντίληψη κάποιου και στην πραγματικότητα που υπάρχει μπροστά του. Σύμφωνα με τους ειδικούς, τα μάτια μεταφέρουν πολλές πληροφορίες στον εγκέφαλο, ο οποίος χρειάζεται μεγάλη διεργασία για να τις επεξεργαστεί όλες. Έτσι, έχει επινοήσει «συντομεύσεις» για να καταλάβει τι βλέπει. Οι σκιές, η προοπτική και το χρώμα είναι όλες οι ενδείξεις που χρησιμοποιεί ο εγκέφαλος για να πάρει αποφάσεις για το τι βλέπει. Τα οπτικά ερεθίσματα που συλλαμβάνονται από τον αμφιβληστροειδή και στέλνονται μέσω του οπτικού νεύρου στον εγκέφαλο είναι πολύ περιορισμένα. Λαμβάνει περίπου το 10% των ερεθισμάτων που υπάρχουν στο οπτικό του πεδίο. Στη συνέχεια, εξηγεί τις ελάχιστες πληροφορίες που παίρνει, συμπληρώνοντας τα κενά με εκτιμήσεις και υποθέσεις για να καταλήξει στο τι είναι αυτό που βλέπει.

Οι οφθαλμαπάτες είναι πολύ δημοφιλείς ιδιαίτερα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αλλά η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν πολύ πριν την εμφάνισή τους. Κάποιες από αυτές έχουν ανακαλυφθεί πριν από 2 αιώνες περίπου.

Εικ. 1. Λέγεται η ψευδαίσθηση του Müller-Lyer και όπως βλέπετε, οι γραμμές είναι ίσες.

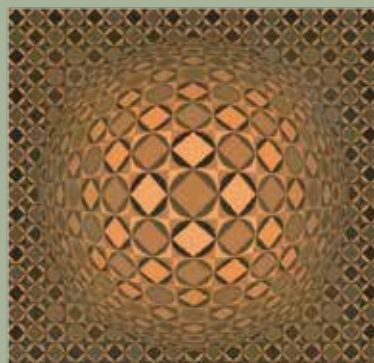
Εικ. 2. Και όμως δεν είναι σπείραλ, είναι κύκλοι. Η «Σπείρα του Fraser» ανακαλύφθηκε το 1908 από τον Sir James Fraser, έναν Βρετανό ψυχολόγο.

Τέχνη:

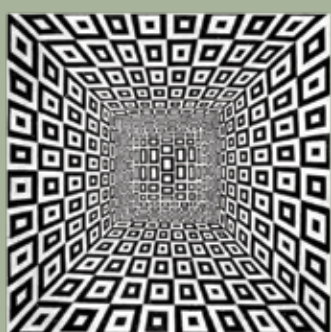
Από το φαινόμενο της οφθαλμαπάτης που έχουν μελετήσει πολλοί φυσικοί και άλλοι επιστήμονες, έχουν εμπνευστεί καλλιτέχνες δημιουργώντας ένα νέο ρεύμα, την Op Art. Η op art, που είναι συντομογραφία του αγγλικού όρου optical art (οπτική τέχνη), είναι ένα στυλ εικαστικής τέχνης που χρησιμοποιεί οπτικές ψευδαισθήσεις. Τα έργα είναι αφηρημένα, με πολλά γνωστά κομμάτια ασπρόμαυρα. Συνήθως, δίνουν στον θεατή την εντύπωση κίνησης, κρυφών εικόνων, μοτίβων που αναβοσβήνουν και δονούνται ή παραμορφώνονται. Βασίζεται στις έρευνες για τις ιδιότητες του φωτός και στους συνδυασμούς των χρωμάτων. Οι κύριοι καλλιτέχνες του κινήματος Op art όπως εμφανίστηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1950 και του 1960 ήταν οι Victor Vasarely, Bridget Riley, Richard Anuszkiewicz, Larry Poons και Jeffrey Steele.

Εικ. 3 Cataract 3 1967 Bridget Riley (b.1931)

Εικ. 4 Abstract Victor Vasarely (1908–1997)

Εικ. 5 «Knowledge and disappearance» Richard Anuszkiewicz, 1961

Εικ. 6 Bridget Riley Blaze 4, 1964

Πειράματα σε ζώα

Από τη Νεφέλη Φωτίου, Γ1-6

Σύμφωνα με έρευνες, πάνω από 115 εκατομμύρια ζώα υφίστανται εκμετάλλευση ή σκοτώνονται υπό βάνουσες συνθήκες κάθε χρόνο παγκόσμια στα εργαστήρια, για ιατρικές έρευνες, μαθήματα βιολογίας, δοκιμές χημικών ουσιών, φαρμάκων, φαγητών και καλλυντικών. Τα πειράματα σε ζώα είναι μία μέθοδος που εφαρμοζόταν από το 500 π.Χ. από σπουδαίους Έλληνες επιστήμονες, όπως ο Αριστοτέλης, ο Ηρόφιλος και ο Ερασίστρατος, προκειμένου να επεκτείνουν τις γνώσεις τους για τη λειτουργία των ζωντανών οργανισμών. Οι δύο τότε επικρατούσες απόψεις, που συνεχίζουν να ακούγονται μέχρι σήμερα, είναι αυτές του Αριστοτέλη και του Θεόφραστου. Από τη μία, ο Αριστοτέλης υποστήριζε ότι τα ζώα δεν είναι λογικά όντα και επομένως δεν τους αρμόζουν τα ίδια δικαιώματα με τους ανθρώπους, ενώ ο Θεόφραστος πίστευε ότι η κακομεταχείριση των ζώων ήταν ύβρις προς τους Θεούς. Πολλά πειράματα σε ζώα ανά

το παγκόσμιο πλούτισαν τις γνώσεις των επιστημόνων σε ποικίλους τομείς και άνοιξαν την πόρτα για καινούριες ανακαλύψεις. Ωστόσο, ένα μεγάλο ερώτημα συνεχίζει να είναι το κατά πόσο τα πειράματα σε ζώα είναι αποτελεσματικά και αν μπορούν να αντικατασταθούν πλήρως από άλλες μεθόδους.

Αρχικά, αξίζει να αναφερθεί ότι οι δοκιμές σε ζώα προηγούνται των κλινικών δοκιμών κάθε φαρμάκου. Όμως, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, έχει συμπεράνει ότι το 95% των φαρμάκων που εγκρίνονται μετά από πειράματα, τελικά καταργούνται κατά τις κλινικές δοκιμές, αφού αποδεικνύονται επικίνδυνα. Ειδικότερα, αυτό που ερευνούν οι επιστήμονες είναι τον τρόπο με τον οποίο ένα χημικό απορροφάται, διανέμεται, μεταβολίζεται στον οργανισμό του ζώου και αποβάλλεται. Εντούτοις, οι αντιδράσεις αυτές διαφέρουν από ζώο σε ζώο, πόσο μάλλον στους ανθρώπους. Για παράδειγμα, η ασπιρίνη, που χρησιμοποιείται ως αναλγητικό για τους ανθρώπους, σκοτώνει τους γάτους και προκαλεί γενετικές ανωμαλίες σε διάφορα είδη. Επιπρόσθετα, τα ζώα βρίσκονται σε τεχνητά προκαλούμενες συνθήκες και όχι στο φυσικό τους περιβάλλον σε εξαιρετικά δεινή ψυχολογική κατάσταση. Άρα, οι αντιδράσεις στο σώμα τους δεν είναι φυσιολογικές και επομένως αναξιόπιστες.

Η τεχνολογία, ωστόσο, έχει καταστήσει δυνατή την αντικατάσταση της οδυνηρής αυτής μεθόδου με άλλες πιο ανθρώπινες και έγκυρες. Συγκεκριμένα, οι επιστήμονες έχουν κατορθώσει να κάνουν πειράματα μέσω καλλιέργειών κυττάρων σ' ένα σύστημα που μιμείται τη λειτουργία του ανθρώπινου οργανισμού. Επιπλέον, έχουν αναπτύξει υπολογιστικά μοντέλα, με τα οποία προβλέπουν τον τρόπο με τον οποίο μία ουσία θα αντιδράσει στον οργανισμό βάσει των κεκτημένων γνώσεων για παρόμοιες ουσίες και γενικότερα για το ανθρώπινο σώμα. Αποτελεσματική, ακόμη, είναι η τεχνική της «μικροδοσολογίας», κατά την οποία εθελοντές προσλαμβάνουν μία υπερβολικά μικρή δόση μίας ουσίας και οι επιστήμονες εξετάζουν πώς μεταβολίζεται στον οργανισμό μέσω μαγνητικής τομογραφίας.

Η ανάλυση που προηγήθηκε δεν αφήνει περιθώριο αμφισβήτησης σχετικά με την ανάγκη να εξαλειφθεί εντελώς το βίαιο αυτό φαινόμενο, των πειραμάτων σε ζώα. Σε μία κοινωνία, που έχουν διεξαχθεί άπειροι αγώνες για την κατοχύρωση δικαιωμάτων και τον σεβασμό της αξιοπρέπειας της ανθρώπινης ζωής, είναι ανάρμοστο ο άνθρωπος να κάνει κατάχρηση της «δύναμής» του πάνω σε ανυπεράσπιστα όντα για το δικό του συμφέρον, ενώ υπάρχουν άλλα εύχρηστα μέσα.

ΓΚΡΑΝ ΠΡΙ ΤΟΥ ΜΟΝΑΚΟ (MONACO GRAND PRIX)

Από τη Βασιλική Κυριακού, Γ41

Το Γκραν Πρι του Μονακό είναι ένα από τα πιο σημαντικά ετήσια πρωταθλήματα της Φόρμουλα 1, πραγματοποιείται κάθε τέλος Μαΐου και διαρκεί τέσσερις μέρες. Ξεχωρίζει κυρίως για τη χλιδή και την πολυτέλεια της χώρας που το φιλοξενεί, μια τοποθεσία αίγλης και κύρους θα έλεγε κανείς. Διεξάγεται στους δρόμους του Μόντε Κάρλο. Η πίστα είναι μια από τις πιο δύσβατες και απαιτητικές, αφού οι δρόμοι είναι στενοί, με αλλαγές υψόμετρου και με πολλές στροφές, αναγκάζοντας έτσι τους οδηγούς να ελαττώσουν ταχύτητα. Γι' αυτό τον λόγο χρειάζεται συχνά να επεμβαίνει το αυτοκίνητο ασφαλείας, το οποίο περιορίζει την αύξηση της ταχύτητας των αγωνιστικών αυτοκινήτων. Η πίστα περιέχει και μια σκοτεινή σήραγγα ανεβάζοντας έτσι τον βαθμό δυσκολίας ακόμη περισσότερο, αφού οι οδηγοί πρέπει να προσαρμόσουν την όρασή τους. Γενικά ο δρόμος είναι η ύψιστη πρόκληση δεξιοτήτων. Το μήκος της πίστας και του αγώνα είναι 3.337 και 260.286 χιλιόμετρα αντίστοιχα.

Στις 14 Απριλίου του 1929, διεξήχθη ο πρώτος αγώνας στο Μονακό, τον οποίο διοργάνωσε ο Άντονι Νογκές υπό την αιγίδα του πρίγκιπα Λουδοβίκου Β' και μέσω της οργάνωσης «Automobile Club de Monaco», της οποίας προήδρευε. Το 1938 διακόπηκαν οι αγώνες για οικονομικούς λόγους και εξαιτίας του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Το 1947 επανήρχισαν αλλά για ένα μικρό χρονικό διάστημα, αφού το 1949 ο πρίγκιπας Λουδοβίκος Β' απεβίωσε. Τα επόμενα χρόνια παρουσιάζονται διάφορα εμπόδια, που ανέβαλλαν συνεχώς τον αγώνα. Το 1955 ξεκινά οριστικά αυτή τη φορά το θριαμβευτικό Γκραν Πρι του Μονακό μετρώντας μέχρι το 2020, εξηντατέσσερα συνεχόμενα χρόνια διεξαγωγής. Αναβλήθηκε ξανά πριν δύο χρόνια λόγω της πανδημίας, επέστρεψε όμως το 2021. (Το 1955 και το 1963 έφερε μάλιστα τον τιμητικό τίτλο του «Ευρωπαϊκού Γκραν Πρι»).

Ο Άιρτον Σένα Ντα Σίλβα (Ayrton Senna da Silva) διατηρεί την πρωτιά με τις πιο πολλές νίκες (1987, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993) στον αγώνα, οι τρεις από αυτές με McLaren-Honda. Ωστόσο, ο Γκράχαμ Χιλ (Graham Hill) είναι ο οδηγός γνωστός ως «Mr. Monaco» κατακτώντας την 1η θέση πέντε φορές. Είναι ο μόνος που κατάφερε να ολοκληρώσει το λεγόμενο «Triple Crown of Motorsport» νικώντας τρεις από τους πιο δημοφιλείς αγώνες δρόμου. Το Ιντιανάπολης 500 (1966) (Indianapolis 500), το 24 ώρες του λε μαν (1972) (24 Hours of Le Mans) και το Μονακό Γκραν Πρι (1963, 1964, 1965, 1968, 1969) (Monaco Grand Prix). (Είναι επίσης 2 φορές παγκόσμιος πρωταθλητής Φόρμουλας 1.)

Το 2021 ο μεγάλος νικητής ήταν ο Μαξ Εμίλιαν Φερστάπεν (Max Verstappen) με Red Bull Racing-Honda. Σε ηλικία μόλις 23 ετών, θεωρείται ο νεότερος οδηγός που κατέκτησε Grand Slam. Αρχισε πρώτος τον αγώνα, διατήρησε την θέση του μέχρι το τέλος και νίκησε. Πέρσι ήταν για πρώτη φορά παγκόσμιος πρωταθλητής διακόπτοντας τη ροή των 7 σερί του Lewis Hamilton. Φέτος η διοργάνωση θα πραγματοποιηθεί από τις 26 μέχρι τις 29 Μαΐου. Τα εισιτήρια για όσους θέλουν να παραβρεθούν κοστίζουν από €40 μέχρι και €2399 και αρκετά έχουν ήδη εξαντληθεί. Οι εύποροι και οι εκλεκτές προσωπικότητες παρακολουθούν συνήθως τον αγώνα από τις βάρκες και στα σκάφη αναψυχής τους που βρίσκονται στο λιμάνι.

ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΠΕΛΕΝΔΡΙΤΟΥ: Η ΚΥΠΡΙΑ ΤΡΙΣ ΧΡΥΣΗ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ ΚΟΛΥΜΒΗΣΗΣ

Από την Εβελίνα Τζιονή, Γ33

Η Καρολίνα Πελενδρίτου ή «η βασίλισσα της πισίνας» όπως την αποκαλούν, είναι Κύπρια κολυμβήτρια από τις καλύτερες στο είδος της.

Λίγα λόγια για τη ζωή της:

Γεννήθηκε στις 25 Αυγούστου του 1986 στη Λεμεσό. Σε ηλικία 9 χρόνων η όραση της άρχισε να μειώνεται. Μετά από ιατρικές εξετάσεις που υπεβλήθη, οι γιατροί αποφάνθηκαν ότι αυτό οφείλεται στη νέκρωση κάποιων κυττάρων του εσωτερικού των ματιών της και για τον λόγο αυτό επηρεάστηκε η όρασή της. Αφορμή για την έναρξη της κολύμβησης αποτέλεσε η παρότρυνση κάποιων γιατρών, για τη βελτίωση ενός πρόσθετου προβλήματος με τη σπονδυλική της στήλη.

Έτσι, το 1995 σε ηλικία των 9 χρόνων, ξεκίνησε την κολύμβηση στο Ναυτικό Όμιλο Λεμεσού. Στα 10 της μόλις χρόνια, εντάσσεται στην Παγκύπρια Ομοσπονδία Κολύμβησης όπου σημειώνει τις πρώτες της πρωτιές στους Παγκύπριους Αγώνες. Σε αυτή όμως την ηλικία έρχεται για ακόμη μια φορά αντιμέτωπη με την όρασή της.

Παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει λόγω της μείωσης της όρασής της, η Καρολίνα αγωνίζεται μέχρι το 2002 σε αγώνες για αρτιμελείς.

Το 2002, η Καρολίνα αποφασίζει να ενταχθεί στην Κυπριακή Παραολυμπιακή Ομάδα και τοποθετείται στην κατηγορία S13.

Το 2006, λόγω επιδείνωσης του προβλήματος της όρασής της πέρασε ξανά από αξιολόγηση και αγωνίζεται πλέον στην κατηγορία S12

ΟΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΤΟΥΣ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

Αδιαμφισβήτητα, η φήμη της αθλήτριάς μας φτάνει σε όλο τον κόσμο με τις μεγαλύτερες επιτυχίες της στους Παραολυμπιακούς Αγώνες να είναι γεγονός. Η Καρολίνα ανεβαίνει για πρώτη φορά στο βάθρο των Ολυμπιακών Αγώνων τον Σεπτέμβριο του 2004, στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας, χαρίζοντας στην Κύπρο το πρώτο της χρυσό μετάλλιο στα 100 μ. πρόσθιο σημειώνοντας νέο Παραολυμπιακό ρεκόρ. Στους Παραολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου, το 2008, κερδίζει χρυσό μετάλλιο στα 100 μ. πρόσθιο, και χάλκινο μετάλλιο στα 200 μ. μικτή. Η ανοδική της πορεία συνεχίζεται το 2012, στους Παραολυμπιακούς Αγώνες του Λονδίνου, όπου κατακτά επίσης αργυρό μετάλλιο στα 100 μ. πρόσθιο. Στους Παραολυμπιακούς Αγώνες

του Τόκιο 2020, που διεξήχθησαν εξ αναβολής το 2021, κατέκτησε το χάλκινο μετάλλιο στα 50 μ. ελεύθερο, κάνοντας πανευρωπαϊκό ρεκόρ και το χρυσό μετάλλιο στα 100 μ. πρόσθιο καταρρίπτοντας το παγκόσμιο ρεκόρ.

Συνολικά, η Καρολίνα Πελενδρίτου έχει ανέβει στο βάθρο των Παραολυμπιακών Αγώνων έξι φορές στο σύνολο (3 Χρυσά μετάλλια, 1 Αργυρό και 2 Χάλκινα) χαρίζοντας στη χώρα μας τεράστια συγκίνηση, χαρά και στιγμές υπερηφάνειας.

Παρόλ' αυτά κατά καιρούς έχει εκφράσει τη δυσαρέσκειά της απέναντι στη στάση του κράτους, το οποίο δεν έχει αναγνωρίσει τις επιτυχίες της στο βαθμό που η ίδια ανέμενε.

Αυτό είναι γεγονός, καθώς η κυπριακή κυβέρνηση δεν παρέχει χρηματοοικονομική ενίσχυση στους Κύπριους αθλητές όπως θα έπρεπε, σε αντίθεση με άλλες χώρες που ξοδεύουν αρκετά χρήματα για παροχή υποστήριξης στους αθλητές τους.

Έτσι, η επιτυχία των αθλητών μας οφείλεται αποκλειστικά στη δική τους προσπάθεια, επιμονή και ζήλο προς επίτευξη του στόχου τους.

Μια περίπτωση όπως αυτή της Καρολίνας χαίρει τεράστιας επιβράβευσης και σεβασμού. Έχοντας ως πρότυπο μια τέτοια σπουδαία αθλήτρια, για την οποία ο δρόμος προς την επιτυχία δεν στάθηκε στρωμένος με ροδοπέταλα, αλλά στάθηκε ιδιαίτερα δύσκολος με αρκετά εμπόδια, ο καθένας από εμάς πρέπει να συνειδητοποιήσει τι πραγματικά αξίζει, να πιστέψει στις δυνατότητές του και να φέρει εις πέρας το έργο του, ότι και να του επιφυλάσσεται!

Να θυμάστε...! Σημασία δεν έχει πάντα μόνο ο προορισμός αλλά το ταξίδι...! (Κωνσταντίνος Κ. Καβάφης)

'Όταν η Μούσα στήνει χορό στα επίγεια...

Από τις Αντριάνα Σταυροπούλου, Γ1-6 και Μαρίλια Κωνσταντίνου, Γ21

Παραδεχτείτε το: ακόμα κι αν δεν έχετε κάνει ούτε μια στροφή στη ζωή σας, σίγουρα κάποια στιγμή ζηλέψατε κάποιον χορευτή και απορήσατε πώς τα καταφέρνει. Στις 10/12/2021, λοιπόν, ο Αντρέας Φώκλας, χορευτής και δάσκαλος του latin και standard dance, μέλος της εθνικής χορευτικής ομάδας Κύπρου και σίγουρα, αγαπημένος της μιας και μοναδικής Τερψιχόρης - Μούσας του χορού - έλυσε όλες τις απορίες μας.

1. Αρχικά, πώς ήρθες σε επαφή με το latin και standard χορό;

Η απάντησή μου είναι κάπως κοινότυπη: μεγαλώνοντας, έβλεπα βίντεο στο Youtube με χορευτές, το έψαξα διότι με ενθουσίασε ο συ-

γκεκριμένος χορός και ζήτησα από τους γονείς μου να ξεκινήσω.

2. Πιστεύεις πως κάποιος που ξεκινά σε μεγαλύτερη ηλικία τον χορό, έχει τις ίδιες πιθανό-

Συνέχεια στη σελίδα 13

'Όταν η Μούσα στήνει χορό στα επίγεια...

Συνέχεια από τη σελίδα 12

Τητες επιτυχίας με κάποιον που ξεκίνησε από μικρός; Και τελικά χορευτής γίνεσαι ή γεννιέσαι;

Ναι, θεωρώ πως δεν έχει σχέση το πότε ξεκινά κανείς, αρκεί να έχει όρεξη για δουλειά και πειθαρχία. Εγώ να φανταστείς ξεκίνησα αυτόν τον χορό στα 15 μου! Φυσικά, το τάλεντο κάνει τα πράγματα ευκολότερα, αλλά με βάση την εμπειρία μου –κι αυτό ίσως ακουστεί παράξενο – είναι καλύτερα όταν κάποιος μαθητής δεν είναι τόσο ταλαντούχος εξ' αρχής, γιατί έτσι αναγκάζεται όντως να δουλέψει σκληρά.

3. Συχνά, παρατηρούμε πως ο κόσμος δεν σκέφτεται τον χορό ως άθλημα, αλλά ως καλλιτεχνική δημιουργία. Συμφωνείς με αυτό;

Φυσικά και είναι άθλημα και αυτό δεν είναι απλώς η προσωπική μου γνώμη, αφού υπάγεται επισήμως στον ΚΟΑ (Κυπριακός Οργανισμός Αθλητισμού). Δυστυχώς στην Κύπρο, ο χορός θεωρείται απλό και εύκολο χόμπι και πραγματικά εύχομαι να αλλάξει αυτή η νοοτροπία.

4. Συνεχίζοντας με την καλλιτεχνική πλευρά του χορού, εκτός από την εκμάθηση των βημάτων και της τεχνικής, εξίσου σημαντική είναι και η έκφραση του προσώπου την ώρα μιας παράστασης, σωστά;

Σίγουρα οι εκφράσεις είναι απαραίτητες στις παραστάσεις, γιατί έτσι τραβάς την προσοχή του κοινού. Όμως εξίσου σημαντικές είναι και στις προπονήσεις, διότι έτσι εκφράζεσαι πιο ολοκληρωμένα.

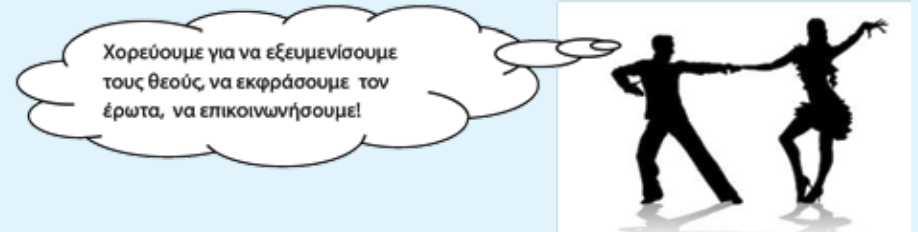
Ο χορός είναι σύνολο συνασθημάτων και φαντασίας, ευξεία, αναίμαση, χαλάρωση-ημέια...

...και αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της κουλτούρας και του πολιτισμού κάθε λαού!

5. Μιας και αναφερθήκαμε στο θέμα της παράστασης, πώς είναι το αίσθημα τού να βρίσκεσαι πάνω στη σκηνή και να προσπαθείς να μεταδώσεις το πάθος σου στο κοινό; Διαφοροποιείται στην περίπτωση αγώνων που υπάρχει το άγχος των κριτών;

Ειλικρινά, δεν μπορώ να περιγράψω με λόγια τα συναισθήματα την ώρα της παραστά-

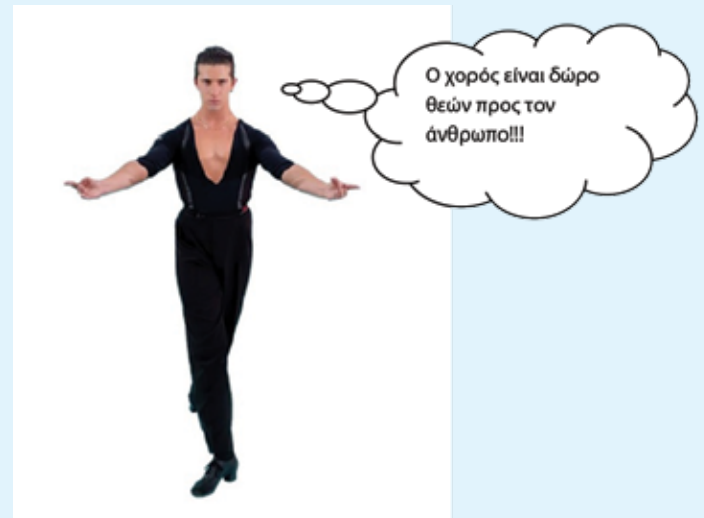
σης. Αυτό που μπορώ να πω με σιγουριά, όμως, είναι ότι νιώθω το ίδιο και κατά τη διάρκεια των προπονήσεών μου. Για εμένα προσωπικά δεν έχει διαφορά αν βρίσκομαι σε παράσταση, αγώνα, ή απλή προπόνηση, γιατί πάντα δίνω τον καλύτερο μου εαυτό.

Χορεύουμε για να εξευμενίσουμε τους θεούς, να εκφράσουμε τον έρωτα, να επικοινωνήσουμε!

6. Θεωρείς πως στην Κύπρο υπάρχουν προκαταλήψεις σχετικά με τους άντρες χορευτές, για αυτό και ελάχιστα αγόρια ασχολούνται με τον χορό;

Θεωρώ ότι παλαιότερα δεν είχαμε τα κατάλληλα πρότυπα για να προωθήσουν τον χορό στα αγόρια, γι' αυτό υπάρχουν πολύ λίγοι άντρες χορευτές. Παρόλα αυτά, θέλω να πιστεύω πως η κοινωνία μας προχωράει και θα εκσυγχρονιστούμε σε αυτόν τον τομέα. Ελπίζω τουλάχιστον!!!

Ο χορός είναι δώρο θεών προς τον άνθρωπο!!!

Αξίζουν οι σπουδές στο εξωτερικό;

Από την Ελίνα Πελαβά, Γ21

Πολλοί μαθητές καλούνται να απαντήσουν σε αυτό το μάλλον «τρομακτικό» ερώτημα σε νεαρή ηλικία: τι θα προτιμήσω σε σχέση με τις σπουδές μου; Την άνεση που θα μου χαρίσει η παραμονή μου στην Κύπρο; Την ασφάλεια της γλώσσας που θα μου χαρίσει η μετάβασή μου σε κάποιο Πανεπιστήμιο της Ελλάδας; Μήπως ένα Πανεπιστήμιο σε άλλη χώρα του εξωτερικού να μην είναι τελικά μια τόσο τρομακτική επιλογή;

Η αλήθεια είναι πως πολλοί έχουν τις αμφιβολίες τους για μια χώρα εκτός από την Κύπρο και την Ελλάδα. Όμως, τα θετικά που έχει να προσφέρει μια χώρα διαφορετική είναι πολλά. Αρχικά είναι μια αφορμή για νέες αναζητήσεις, που ίσως ανοίγει χιλιάδες πόρτες. Τα περισσότερα πανεπιστήμια λειτουργούν διαφορετικά από αυτά της Κύπρου και της Ελλάδας, έτσι δίνεται η ευκαιρία για καινούργιες μεθόδους μάθησης και αλλιώς τους τρόπους μελέτης.

Επίσης, ας μην υποβαθμίσουμε τη επαφή μας με διαφορετικές κουλτούρες και το άνοιγμα των πνευματικών οριζόντων, κάτι που επιτυγχάνεται μέσα από τις σπουδές στο

εξωτερικό. Η συνύπαρξη και συνεργασία με ανθρώπους από διαφορετικούς πολιτισμούς είναι ιδιαίτερα χρήσιμη στον μετέπειτα εργασιακό χώρο, αφού με την ανάπτυξη της τεχνολογίας είναι πλέον συχνό φαινόμενο οι εγχώριες επιχειρήσεις να συνεργάζονται με επιχειρήσεις του εξωτερικού.

Επιπρόσθετα, η διαβίωση εκτός του γνώριμου οικογενειακού και φιλικού περιβάλλοντος, μπορεί να βοηθήσει στην ανακάλυψη της προσωπικότητας και των στόχων του ατόμου. Η χειραφέτηση αποτελεί επιτακτική ανάγκη για την ενηλικίωση ενός ατόμου. Στο ελεγχόμενο περιβάλλον των σπουδών στο εξωτερικό δίνεται η ευκαιρία για ανεξαρτητοποίηση και καλύτερη προετοιμασία για τη ζωή αργότερα.

Συνοψίζοντας, μπορεί να υπάρχουν αρκετοί παράγοντες που να επηρεάζουν αρνητικά την εικόνα των σπουδών στο εξωτερικό, αλλά η πραγματικότητα σε επιβραβεύει. Έτσι, την επόμενη φορά που θα αναρωτηθείτε ποια επιλογή θα ακολουθήσετε, μην διστάσετε να αναζητήσετε πληροφορίες και για τα Πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Λογοκρισία ή Προστασία των μαθητών

Από τις Άντρεα Κτωρή και Νεφέλη Ρίχτερ, Β31

Στην αρχή της σχολικής χρονιάς το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού σφαιρέσε από το βιβλίο διδασκαλίας των αγγλικών της Β' Λυκείου, το «Workbook», μια σελίδα, η οποία περιελάμβανε μια παράγραφο που χαρακτήριζε τον Mustafa Kemal Atatürk ως ήρωα της Τουρκίας. Το συγκεκριμένο βιβλίο τελικά κατασχέθηκε και δεν αντικαταστάθηκε ποτέ.

Ο Mustafa Kemal Atatürk ήταν Τούρκος στρατιωτικός και πολιτικός. Ανέλαβε, ύστερα από μια σειρά από πραξικοπήματα εναντίον του Σουλτάνου τη διακυβέρνηση της διαλυμένης Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, της οποίας τα εδάφη που είχαν απομείνει στην Ανατολή, τα μετέτρεψε σε κράτος δυτικού προτύπου και τα ονόμασε Τουρκία. Είχε οργανώσει έναν στρατό (τους Νεότουρκους), ο οποίος έσφαξε χιλιάδες Έλληνες και Αρμένιους. Παρ' όλα αυτά, θεωρείται από τους σύγχρονους ιστορικούς χαρισματικός και άξιος ηγέτης και αναγνωρίζεται ως μια από τις σημαντικότερες προσωπικότητες που επηρέασε καθοριστικά την ιστορία του 20ου αιώνα.

Πολλοί είναι αυτοί που συμφωνούν απόλυτα με την απόφαση του Υπουργού Παιδείας. Εφόσον αυτός ο άνθρωπος ήταν υπεύθυνος για την Γενοκτονία των Ποντίων και Αρμενίων και τη σφαγή του Ελληνικού πληθυσμού στη Σμύρνη, δεν θα έπρεπε οι μαθητές να μπαίνουν στη διαδικασία να διδάσκονται για το «ηρωικό» του έργο. Καθώς είναι απαράδεκτο μια τέτοια προσωπικότητα να παρουσιάζεται μέσα από τα σχολικά βιβλία ως υπόδειγμα ηθικού ηγέτη.

Άλλοι πιστεύουν ότι η απόφαση του Υπουργείου ήταν λανθασμένη. Καταρχάς, δηλώνουν πως, σίγουρα, ο Κεμάλ Ατατούρκ δεν θεωρείται ήρωας από τους Έλληνες ωστόσο, είναι μια μεγάλη προσωπικότητα για την Τουρκία, διότι χωρίς αυτόν πολύ πιθανόν να μην υπήρχε η σημερινή Τουρκία. Εξάλλου, το άρθρο έχει τίτλο «Turkey's greatest hero», που σημαίνει «Ο μεγαλύτερος ήρωας της Τουρκίας», το οποίο είναι ορθό, καθώς για πολλούς από τους Τούρκους ο Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ είναι ένας από τους σημαντικότερους ηγέτες της σύγχρονης Τουρκίας. Άρα, το συγκεκριμένο άρθρο δεν θα έπρεπε να αφαιρεθεί. Προσθέτουν πως το άρθρο παρουσιάζει μια συγκεκριμένη άποψη και πως

Συνέχεια στη σελίδα 14

Εικαστικά μαθήματα στα δημόσια σχολεία της Κύπρου

Από την Αθηνά Σταυρινού, Γ1-6

Λίγα χρόνια νωρίτερα, οι μαθητές του Λυκείου είχαν τη δυνατότητα επιλογής εικαστικών μαθημάτων ανεξαρτήτως του κλάδου τους. Αυτό, τους βοηθούσε να διευρύνουν τους ορίζοντές τους, να αποκτήσουν και ένα διαφορετικό τρόπο σκέψης, αλλά και να ξεφύγουν από τη ρουτίνα με ενδιαφέροντα μαθήματα. Ένα από αυτά τα μαθήματα ήταν αυτό της Φωτογραφικής Τέχνης. Στις μέρες μας αυτό έχει αλλάξει, καθώς αυτό το μάθημα έχει καταργηθεί. Παρόλα αυτά οι εκπαιδευτικοί που δίδασκαν αυτό το μάθημα συνεχίζουν να διορίζονται στα σχολεία.

Φέτος στο σχολείο μας έχουμε μία τέτοια καθηγήτρια την κα Άντρια Ξενοφώντος, η οποία εκφράζει τις σκέψεις και τα συναισθήματά της για την απόφαση του ΥΠΠΑΝ να καταργήσει το μάθημα της φωτογραφικής τέχνης.

Πότε και πώς σχεδιάστηκε η εισαγωγή του μαθήματος;

Το μάθημα της Φωτογραφικής τέχνης αρχικά είχε εισαχθεί το 2001 με την έναρξη του Ενιαίου Λυκείου. Όλοι οι μαθητές της Β' Λυκείου μπορούσαν να το επιλέξουν ως μάθημα ενδιαφέροντος. Η χώρα μας φαίνεται ότι είχε πρωτοπορήσει σε αυτή την απόφαση.

Πώς υποδέχτηκαν οι μαθητές το μάθημα;

Με κάποια επιφύλαξη, αφού δεν γνώριζαν τι ακριβώς θα διδάσκονταν. Παγκύπρια διοριστήκαμε δύο εκπαιδευτικοί. Με τα χρόνια αυτό άλλαξε, οι μαθητές αγκάλισαν το μάθημα, και μέχρι το 2010 είχαν διοριστεί πέραν των 10 εκπαιδευτικών φωτογραφίας, με τους μαθητές που επέλεγαν το μάθημα να ξεπερνούν τις 4000.

Πώς νιώθετε που καταργήθηκε το συγκεκριμένο μάθημα;

Όλοι οι συνάδελφοι νιώσαμε μεγάλη απογοήτευση και πικρία που το μάθημα περιορίστηκε με ένα τρόπο που το οδήγησε τελικά στην εξαφάνισή του. Η αναδιαμόρφωση του Ωρολόγιου Προγράμματος θεωρητικά θα έπρεπε να αναβαθμίσει και να εκσυγχρονίσει ένα μάθημα όπως αυτό της Φωτογραφικής τέχνης, το οποίο θα συνέβαλλε σημαντικά στον οπτικοακουστικό και τεχνολογικό εγγραμματισμό των νέων μας. Θα βοηθούσε επίσης και στην ενίσχυση της καλλιτεχνικής παιδείας, σπλιζώντας τους νέους με κομβικές ιδιότητες, δεξιότητες και ικανότητες που είναι απαραίτητες στη σύγχρονη κοινωνία.

Πιστεύετε ότι θα ήταν βοηθητικό για τους μαθητές να παρακολουθούν σεμινάρια και διαλέξεις σχετικά με την φωτογραφία; Γιατί;

Σίγουρα! Ο κάθε μαθητής, είτε αποθανατίζοντας μία στιγμή με τη φωτογραφική του, είτε ανακαλύπτοντας το παιχνίδι του φωτός με ένα μοτίβο σε μια φωτογραφία, μπορεί να τοποθετηθεί, να αναρωτηθεί και να αποκαλυφτεί.

Μην ξεχνάμε ότι η φωτογραφία σήμερα εντάσσεται ως μια ξεχωριστή κατηγορία μέσα στις εικαστικές τέχνες, μια μορφή τέχνης που αποτελεί ταυτόχρονα ένα από τα ευρύτερα διαδεδομένα μέσα επικοινωνίας του 21ου αιώνα, καθώς σήμερα περισσότερο από ποτέ,

αποτελεί τον αμεσότερο οπτικό τρόπο επικοινωνίας και έκφρασης.

Ποιος είναι ο ρόλος της φωτογραφίας στη ζωή των νέων;

Οι φωτογραφίες σήμερα, αφηγούνται ιστορίες ζωής και θανάτου, αγάπης και μίσους, ειρήνης και πολέμου. Οι φωτογραφίες αντιπροσωπεύουν τη δυναμική της ζωής, αποτελούν ιστορική καταγραφή και διαμορφώνουν την άποψή μας έναντι της Ιστορίας. Μέσα από τις φωτογραφίες διαφυλάσσονται οι αναμνήσεις μας, αποκαλύπτονται οι επιθυμίες αλλά και οι φοβίες μας, καθώς επίσης μάς αποσαφηνίζουν αλλά και μας παραπλανούν ταυτόχρονα. Το εύρος της Φωτογραφίας στη ζωή των νέων βρίσκεται σε αυτές τις απεριόριστες δυνατότητες της κάθε εικόνας ξεχωριστά.

Ποια είναι η γνώμη σας για τον τρόπο που χρησιμοποιούν οι νέοι τις φωτογραφίες στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης;

Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αναμφίβολα στις μέρες μας έχουν διεισδύσει και είναι αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητας των νέων μας. Προσωπικά θεωρώ ότι οι νέοι μας στην πλειονότητά τους, σε αντίθεση με μεγαλύτερης ηλικίας χρήστες, συμπεριφέρονται αρκετά υπεύθυνα χρησιμοποιώντας τα με σεβασμό και ασφάλεια. Ωστόσο, η επιθυμία των εφήβων για επιβεβαίωση και αποδοχή, όχι μόνο της εμφάνισής τους αλλά ακόμα και των ανθρώπων που επιλέγουν να έχουν για διαδικτυακούς φίλους, τους οδηγεί στο να συγκρίνουν και να αυτοπροβάλλουν τους εαυτούς τους, με έναν τρόπο που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Ο πραγματικός μας εαυτός δεν απεικονίζεται συνήθως σε αυτές τις φωτογραφίες, αφού αντιμετωπίζεται ως προϊόν διαφήμισης. Επιπλέον, ο χρόνος που αναλώνουν σε όλη αυτή τους την προσπάθεια είναι δυσανάλογος με τον χρόνο που διαθέτουν σε διαζώσης δραστηριότητες, που ενισχύουν την επικοινωνία με το περιβάλλον τους.

Συμβουλές για μια καλύτερη φωτογραφία

Τι ακριβώς είναι μια φωτογραφία; Μια μικρή ιστορία με αφηγητή της τον φωτογράφο! Και όπως ένα διήγημα ή ένα ποίημα είναι μια σειρά από προτάσεις συνδεδεμένες μεταξύ τους, ακριβώς το ίδιο ισχύει και για τη φωτογραφία. Για να δημιουργήσει κανείς μια φωτογραφία που να αφηγείται κάτι, δεν αρκεί απλά να τραβήξει μια εικόνα. Στην πραγματικότητα, η εντύπωση που μας μένει από μια φωτογραφία εξαρτάται σημαντικά από την ισορροπία, την απλότητα, την καθαρότητα της σύνθεσης. Γενικά, οι πολύ φορτωμένες φωτογραφίες δεν μας λένε κάτι, ενώ οι πολύ απλές υποδηλώνουν πολλά...

Λογοκρισία ή Προστασία των μαθητών

Συνέχεια από τη σελίδα 13

θα έπρεπε να ήταν αποδεκτή.

Υπάρχει φυσικά και μία τρίτη άποψη που συγκεράζει τις δύο προηγούμενες. Από τη μία συμφωνούν πως οι πράξεις του Υπουργείου ήταν ακραίες και παραπέμπουν σε παλιότερες πολιτικές που νομίζαμε πως είχαν ξεπεραστεί δηλαδή να απαγορεύεται η χρήση ενός βιβλίου λόγω των απόψεων που διατυπώνει. Την ίδια στιγμή, όμως, πιστεύουν πως θα έπρεπε το κείμενο να παρουσιάζει και τις δύο όψεις της δράσης του Ατατούρκ. Άλλοι σαν ήρωα και άλλοι σαν εχθρό. Υποστηρίζουν πως εφόσον το κείμενο παρουσίαζε μόνο την πλευρά στην οποία ο Τούρκος αποτελεί ήρωα, τότε αποτελεί προπαγάνδα, οπότε η διδασκαλία του ακριβώς όπως υποδεικνύεται από το οδηγό του βιβλίου θα ήταν λανθασμένη.

Πολλοί θεωρούν πως ο σωστός τρόπος που θα έπρεπε να πράξει το Υπουργείο θα ήταν να δοθεί στους μαθητές ένα δεύτερο κείμενο παρουσιάζοντας την αντίθετη άποψη. Οι μαθητές θα διδάσκονταν για αυτόν τον άνθρωπο μέσω και των δύο κειμένων και θα αφηνόταν στην κρίση του κάθε μαθητή ποια θέση θα υιοθετούσε. Ούτως ή άλλως η ίδια μέθοδος χρησιμοποιείται στο ίδιο κεφάλαιο από το δεύτερο βιβλίο των αγγλικών, το «Student's Book» για τον χαρακτήρα του Χριστόφορου Κολόμβου.

Το Υπουργείο αναφέρει συχνά πως ένας από τους στόχους του εκπαιδευτικού μας συστήματος είναι να αναπτυχθεί η κριτική σκέψη των μαθητών. Πιστεύουμε ότι θα πρέπει να λαμβάνονται εκείνες οι αποφάσεις, που θα προωθείται ο στόχος αυτός.

Το κελί σας μάς πνίγει

Από τη Σάββη Γιάννου, Β1-2

Σε τοίχο σχολικού κτηρίου στην Αθήνα γράφτηκε με ευανάγνωστα και Σευδιάκριτα γράμματα το σύνθημα «το κελί σας μάς πνίγει». Το σύνθημα με ειρωνική διάθεση καταδεικνύει το προφανές: τα σχολεία, οι εκπαιδευτικοί χώροι που για δώδεκα χρόνια φιλοξενούν κάποιες από τις ωραιότερες εμπειρίες της ζωής μας, στα μάτια των σύγχρονων μαθητών φαντάζουν κελιά που μας πνίγουν.

Μας πνίγουν τα εξουθενωτικά ωράρια του σχολείου και των φροντιστηρίων, για να ανταπεξέλθουμε στις υψηλές απαιτήσεις αρχικά του σχολείου και στη συνέχεια των πανεπιστημίων. Μας πνίγουν τα ασφυκτικά χρονοδιαγράμματα και το ανελέητο κυνηγητό της ύλης, μα πρώτα απ' όλα μας πνίγει το εξετασιοκεντρικό σύστημα, που έλαβε σάρκα και οστά τα τελευταία χρόνια, μετατρέποντας εμάς τους μαθητές σε ρομπότ που απαντούμε ακατάπαυστα σε τυποποιημένες ερωτήσεις. Μας πνίγει η μη αναμενόμενη βαθμολογία και τα αντιετρόφως ανάλογα αποτελέσματα σε σχέση με το διάβασμα που κάναμε.

Το σχολείο μάς πνίγει! Πιο πολύ απ' όλα όμως μας πνίγει το δίκιο, το δίκιο που άλλοτε εκφράσαμε και άλλοτε αποκρύψαμε, γιατί το θεωρήσαμε μάταιο, αφού σπανίως εισακουγόμαστε. Μας πνίγει ένα σύστημα που θα έπρεπε να είναι φιλικό προς εμάς τους μαθητές, αλλά νιώθουμε ότι ίσως τελικά έχει ταχθεί ολόκληρο απέναντί μας!

Κλείνεις τα 18; Τι καλύτερο από διακοπές με παρέα σε ένα ελληνικό νησί

Από τη Μαριάννα Ναλμπάντη, Β1-2

Αν το φετινό καλοκαίρι έχετε επιλέξει να κάνετε διακοπές με τους φίλους σας θα πρέπει να βρείτε τον κατάλληλο προορισμό. Πράγματι, αν θέλετε ένα νησί που θα μπορείτε να ξεφαντώσετε, να απολαύσετε ωραίες θάλασσες και να περιτριγυρίζεστε από άλλους νέους ανθρώπους σίγουρα με αυτά που θα διαβάσετε παρακάτω, θα κάνετε την τέλεια επιλογή!

Οι διακοπές με φίλους είναι για πολλούς νέους ένα όνειρο ζωής. Οι διακοπές αυτές λοιπόν είναι στιγμές με όμορφες αναμνήσεις. Καλοκαίρι στο κατάστρωμα των πλοίων. Παρέες από όλον τον κόσμο, φορτωμένες με καλή διάθεση, ανυπομονούν να φτάσουν στα ωραιότερα ελληνικά νησιά: Μύκονο, Κρήτη, Τήνο, Ίο, Σαντορίνη.... Μετά από άπειρα posts και σχόλια που έχετε δει στο Instagram για τις τέλειες διακοπές στα ελληνικά νησιά, ήρθε η ώρα να κάνετε τις δικές σας.

Πρώτη στάση: **ΜΥΚΟΝΟΟΣ!** Αν θέλετε να γίνετε τα απόλυτα είδωλα του Instagram, κλείστε αμέσως για Μύκονο. Φροντίστε να βγάλετε αμέτρητα stories με θέα την μικρή Βενετία, τις βόλτες σας στα Ματογιάννια και φυσικά από το τρελό πάρτι στο Super Paradise.

Επόμενη στάση η **Κρήτη**. Ειδικά αν είστε λάτρεις του καλού φαγητού, δεν υπάρχουν δεύτερες σκέψεις. Εκεί θα δοκιμάσετε πολλές ξεχωριστές γεύσεις, που αλλού δεν θα βρείτε όπως χοχλιούς, χανιώτικο μπουρέκι, καλιτσούνια και φυσικά να πιείτε την ανεπανάληπτη κρητική

ρακή. Προσοχή, η κρητική κουζίνα θέλει γερά στομάχια, οπότε πηγαίστε προετοιμασμένοι. Τέλος στη Χερσόνησο της Κρήτης θα χορέψετε σε ένα πάρτι που δεν έχει αρχή και τέλος!

Χρυστάτε μαθήματα στη σχολή; Περιμένετε τα αποτελέσματα των παγκυπρίων; Αν έχετε απελπιστεί και δεν ξέρετε πού να κρυφτείτε, επισκεφθείτε την **Τήνο** συνδυάζοντας τις διακοπές με ένα τάμα. Για όποιον δεν το έχει ακούσει, στην Παναγία τη Μεγαλόχαρη γίνονται τα μεγαλύτερα θαύματα, επομένως γιατί να μην γίνει και το δικό σας; Όσον αφορά τις παραλίες στην Τήνο θα ανακαλύψετε παραλίες με άγρια ομορφιά, απομονωμένες, αλλά ταυτόχρονα πολυσύχναστες. Το μόνο σίγουρο είναι ότι θα περάσετε φανταστικά.

Ακόμη ένας top προορισμός για τους νέους που ενηλικιώνονται και τελειώνουν το σχολείο είναι το νησί της **Ίου**. Ίσως η αξέχαστη **Ίος** είναι μία από τις πρώτες επιλογές. Το πιο δυνατό κομμάτι της Ίου δεν είναι άλλο από τη νυχτερινή της ζωή. Τα πιο γνωστά μπαρ βρίσκονται στο κέντρο, στη Χώρα του νησιού. Αυτά που σίγουρα δεν πρέπει να χάσετε είναι το beach club στο κέντρο της Ίου με τα μοναδικά πάρτι που ξεκινούν από το μεσημέρι και

συνεχίζουν έως το ξημέρωμα. Η Ίος είναι ένα νησί που δεν θα ξεχάσετε ποτέ!

Τι θα λέγατε για ακόμη έναν προορισμό; Ας ταξιδέψουμε για λίγο στη **Σαντορίνη**. Μπορεί το ηλιοβασίλεμα στην Οία να προσελκύει εκατοντάδες ζευγάρια κάθε καλοκαίρι, το πανέμορφο τοπίο της Σαντορίνης, όμως, δεν το απαρνιούνται και οι υπόλοιποι. Η Σαντορίνη διαθέτει κάμπινγκ, το οποίο ενδείκνυται για τις παρέες που θέλουν να εξοικονομήσουν κάτι από τη διαμονή τους, έτσι ώστε να έχουν περισσότερα να ξεδέψουν στη νυχτερινή διασκέδαση της Σαντορίνης, η οποία, ας μη γελιόμαστε είναι ξέφρενη!

Παρόλα αυτά, όποιο νησί και να διαλέξετε, όσες μέρες και να μείνετε, οι επιλογές είναι άπειρες, οι εμπειρίες μοναδικές και οι δραστηριότητες ατελείωτες.

Πανέμορφα ελληνικά νησιά, εξωτικές παραλίες, περιπετειώδεις διαδρομές, έντονη νυχτερινή ζωή. Μια κρύα μπύρα στην ξαπλώστρα, βουτιά και ύστερα ρακέτες και beach volley κάτω από τον καυτό ήλιο, chill out μουσική, σφηνάκια κερασμένα, φαγητό και ατελείωτος χορός. Αυτά είναι τα υλικά των καλύτερων σας διακοπών στην Ελλάδα!!! Και σίγουρα θα σας μείνουν αξέχαστες.....

Η ιστορία του BLACK FRIDAY και η τάση των νέων για διαδικτυακές αγορές

Από τη Χριστιάνα Πίττα, Γ21

Η «Μαύρη Παρασκευή» είναι η καταλληλότερη μέρα για τους καταναλωτές να πραγματοποιήσουν τις χριστουγεννιάτικές τους αγορές. Είναι η Παρασκευή, μετά την αμερικανική γιορτή της Ημέρας των Ευχαριστιών, που πολλοί εργαζόμενοι από όλο τον κόσμο παίρνουν ρεπό για να προλάβουν να αγοράσουν καταναλωτικά αγαθά που δεν μπορεί να χωρέσει ο ανθρώπινος νους.

Ο όρος «Black Friday» επινοήθηκε τη δεκαετία του 1960, την εποχή που τα λογιστικά αρχεία γίνονταν χειρόγραφα. Με κόκκινο μελάνι γράφονταν οι ημέρες με αρνητικό ισολογισμό πωλήσεων, ενώ το μαύρο μελάνι σήμαινε ότι είχαν κέρδος. Η ημέρα αυτή καθιερώθηκε ως η ημέρα που οι έμποροι μπορούν να προσελκύσουν πλήθος πελατών με τις μειωμένες τιμές που προσφέρουν για τα προϊόντα τους. Μερικοί έμποροι μάλιστα προωθούν τα εμπορεύματά τους στους πελάτες μέσω διαδικτύου, έτσι ώστε να μειωθούν οι ουρές των ατόμων που περιμένουν έξω από τις πόρτες των μαγαζιών.

Από την άλλη, οι έφηβοι κυρίως προτιμούν τις αγορές μέσω διαδικτύου, με αποτέλεσμα τη συγκεκριμένη μέρα να κάνουν τις αγορές της ζωής τους. Ζούμε σε μια κοινωνία που ο χρόνος δεν μας φτάνει γι' αυτό και οι διαδικτυακές αγορές έρχονται να αλλάξουν τους νόμους της αγοράς. Επίσης, η πολύωρη ενασχόλησή μας με τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης, έχει ως αποτέλεσμα να είμαστε συνεχώς αντιμέτωποι με διαφημίσεις προϊόντων και πολύ συχνά να παρασυρόμαστε στις αγορές τους. Συνεπώς, οι διαδικτυακές αγορές είναι ένα φαινόμενο που έχει επικρατήσει και συνεχίζει να επικρατεί ανά το παγκόσμιο, παρουσιάζοντας αυξητική τάση λόγω και της πανδημίας του κορωνοϊού.

Περνώντας το κατώφλι του Λυκείου...

Από τις Ευδοκία Αγαπίου, Α31 και Δένα Σταυρινού, Α32

Σεπτέμβρης μήνας και περνάμε το κατώφλι του Λυκείου Κύκκου Β'. Γνώριμα τα πρόσωπα των συμμαθητών, άγνωστα όλα τα άλλα: καινούριο κτίριο (γερασμένο, δαιδαλώδες, με μικρή αυλή), νέοι καθηγητές.

Από την πρώτη κιόλας μέρα άρχισαν οι οδηγίες για την ύλη και τις Εξετάσεις Τετραμήνων. Νιώθουμε ότι η λέξη «εξετάσεις» μας έχει στοιχειώσει, μιας και είναι η πιο συχνή λέξη που χρησιμοποιείται από τους καθηγητές μας.

Οι παλιοί φίλοι διασκορπίστηκαν σε διάφορα τμήματα, σε διαφορετικούς κλάδους κι εμείς θα πρέπει να συνηθίσουμε τα καινούργια δεδομένα του δικού μας τμήματος. Μέσα σε όλα αυτά, η ύπαρξη του πρωτοκόλλου για τον Κορωνοϊό, έδινε κι αυτή τη δική της τρομακτική διάσταση.

Τα μαθήματα σαφώς πιο απαιτητικά από αυτά του Γυμνασίου, όμως με μεθοδευμένη προσπάθεια μπορείς να τα καταφέρεις. Οι Εξετάσεις Τετραμήνων, από την άλλη, είναι μια διαφορετική ιστορία. Φανταστείτε εμάς να δίνουμε Εξετάσεις τον Γενάρη, εμάς που κάναμε τα περισσότερά μας μαθήματα μέσω Teams στο Γυμνάσιο (όλοι γνωρίζουν τι σημαίνει αυτό) και Εξετάσεις δώσαμε όταν ήμασταν 13 χρονών. Μάλλον το ΥΠΠΑΝ αυτό σκέφτηκε και γι' αυτό έκανε εύκολες τις εν λόγω εξετάσεις για εμάς της Α' Λυκείου! Τα αποτελέσματα, όμως, δεν ήταν καλά, ιδιαίτερα για τους μαθητές της Β' και Γ' Τάξης. Τι να φταίει άραγε; Μήπως φταίνε οι μαθητές; Μήπως οι καθηγητές μας που έκαναν αγώνα δρόμου να προλάβουν την ύλη; Ή μήπως κάτι άλλο;

Ένα πράγμα συνειδητοποιήσαμε ως μαθητές: πρέπει να έχουμε απεριόριστη αντοχή στο κρύο, αφού το παλιό κτίριο, σε συνδυασμό με τα μονίμως ανοιχτά παράθυρα και πόρτες και την ισχυρή λειτουργία της κεντρικής θέρμανσης, μας έκαναν να νιώθουμε εφάμιλλοι των Εσκιμών στην Αλάσκα. Από την άλλη, όμως, έρευνες καταδεικνύουν ότι το δέρμα μας θα διατηρηθεί σφριγηλό και θα δείχνουμε νεότερες.

Πέρασε ήδη το Α' Τετράμηνο και ακόμη δεν έχουμε εγκλιματιστεί στο νέο μας σχολείο. Ίσως η απουσία δραστηριοτήτων και η κατάργηση των εκδρομών να είναι ένας λόγος για τον οποίο ακόμη νιώθουμε σαν επισκέπτες. Δεν υπάρχουν εκείνες οι δράσεις, που θα μας κάνουν να γνωρίσουμε αυτό το σχολείο και να το αγαπήσουμε. Είναι πραγματικά μεγάλο κρίμα, γιατί το σχολείο δεν θα έπρεπε να είναι το κτίριο μέσα στο οποίο σαν ρομπότ μαθαίνουμε μόνο όσα θα χρησιμοποιήσουμε για τις Εξετάσεις των Τετραμήνων. Το σχολείο πρωτίστως θα έπρεπε να είναι ο χώρος στον οποίο θα αναπτύσσαμε την προσωπικότητά μας, τις δεξιότητες και τις ικανότητές μας. Δυστυχώς, τόσο η πανδημία, όσο και η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση έχουν μετουσιώσει το σχολείο σε έναν απρόσωπο χώρο, με τον οποίο δεν μπορούμε να συνδεθούμε συναισθηματικά.

Μας απομένουν δύο ακόμη χρόνια. Ελπίζουμε ότι θα παρθούν εκείνες οι πρωτοβουλίες για να αναδείξουμε το σχολείο μας στον χώρο που θα θέλουμε όλοι να βρισκόμαστε. Έναν χώρο πρωτίστως δημοκρατικό και προσίτο για εμάς τους εφήβους.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΚΟΥΔΟΥΝΙ

Από την Αθηνά Σταυρινού, Γ1-6 και τον Μάνο Χατζηχαράλαμπος, Γ33

Σαν χθες ήταν που βαδίζαμε φοβισμένα στην αυλή του Δημοτικού Σχολείου. Οι δάσκαλοι να μας περιμένουν με χαμόγελο κι εμείς να αναζητάμε το πρόσωπο των γονιών μας για να ηρεμήσουμε. Τα χρόνια κύλησαν σχεδόν ευτυχισμένα, με ευφάνταστες δραστηριότητες, πάρτυς και εκδρομές, εκτός από τα μαθήματα.

Προσγειωθήκαμε στο Γυμνάσιο με πρωτόγνωρα για άλλη μια φορά συναισθήματα. Πολλά και διαφορετικά μαθήματα, πολλοί καθηγητές με διαφορετική ιδιοσυγκρασία ο καθένας και η λέξη «διαγώνισμα» άρχισε να αποκτά καινούρια διάσταση απ' ό,τι στο Δημοτικό. Έκανε την εμφάνισή της και η εφηβεία, η οποία μπήκε βίαια στη ζωή μας να απορρυθμίσει τις ισορροπίες, στις οποίες είχαμε μάθει να ζούμε.

Στο Λύκειο συνειδητοποιήσαμε ότι πολλές φορές οι υποσχέσεις των ενηλίκων και δη των πολιτικών προσώπων, είναι κούφια λόγια. Ενώ το καλοκαίρι που προηγήθηκε της Α' Λυκείου με διαφημιστικά σποτ το ΥΠΠΑΝ μάς καλούσε να αγκαλιάσουμε την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, αφού αυτή θα μας προσέφερε τον ελεύθερο χρόνο που όλοι ονειρευόμασταν, από τον Σεπτέμβρη, μάθαμε με τον πιο σκληρό τρόπο ότι η ζωής μας θα είχε αποκλειστικά το τρίπτυχο «διάβασμα μέχρι τελικής πτώσεως - διαγωνίσματα / εξετάσεις - repeat». Κι ενώ αποφασίσαμε να επαναστατήσουμε, διαδηλώνοντας σε οργανωμένες εκδηλώσεις που πραγματοποιούσε η ΠΣΕΜ ότι δεν επιθυμούμε τα σχολεία να μετατραπούν σε εξεταστικά κέντρα, δειλά τον Γενάρη της ίδιας χρονιάς ξεκίνησε η πανδημία. Μέχρι τον Μάρτη εμπλουτίσαμε το λεξιλόγιό μας με τις λέξεις «κορωνοϊός, καραντίνα, lockdown, τηλεεκπαίδευση». Η Β' Λυκείου ήταν μια επανάληψη της Α' Λυκείου με την πανδημία να καταστρέφει όχι μόνο την κοινωνική μας ζωή, αλλά και τη σχέση που είχαμε δημιουργήσει με το σχολείο.

Η Γ' Λυκείου κατέφθασε για να μας υπενθυμίσει ότι είναι ίσως μία από τις πιο αγχώδεις περιόδους στη ζωή μας. Η χρονιά για την οποίαν προετοιμαζόμασταν ήδη από το Δημοτικό έφτασε. Αυτό που την καθιστά όμως ακόμη πιο αγωνιώδη είναι οι νέες «μεταρρυθμίσεις» στην Παιδεία και στο εκπαιδευτικό σύστημα, που ασκούν υπερπολλαπλάσια πίεση και επιφέρουν περισσότερα προβλήματα στους μαθητές παρά λύσεις στο μείζον και πάντα επίκαι-

ρο ζήτημα που απασχολεί εδώ και δεκαετίες, αυτό της Παιδείας.

Από τα τέλη Αυγούστου οι προβληματισμοί και το άγχος για το πώς θα κυλήσει η χρονιά άρχισε να απασχολεί τόσο τους μαθητές όσο και τους καθηγητές, αφού επρόκειτο να έχει τεθεί σε ισχύ το νέο σύστημα που αφορούσε τους μαθητές και των τριών τάξεων του Λυκείου, αυτό των εξετάσεων ανά τετράμηνο, αλλά και τις εισαγωγικές εξετάσεις για τα Πανεπιστήμια, που πλέον θα είναι διαφορετικές. Μετά από δύο δύσκολες χρονιές, οι οποίες χαρακτηρίζονταν από αβεβαιότητα, συνεχές άνοιγμα και κλείσιμο σχολείων και τηλεεκπαίδευση και πριν καν προλάβει το εκπαιδευτικό σύστημα να ανασυνταχτεί για να καλύψει τα σοβαρά κενά που δημιουργήθηκαν στους μαθητές, κρίθηκε από τους ιθύνοντες επιτακτική η ανάγκη εφαρμογής ενός ολοκαίνουργιου συστήματος ακόμη και για τους τελειόφοιτους μαθητές, των οποίων, κύριο μέλημα αποτελεί η επιτυχία στις παγκύπριες εξετάσεις και η εξασφάλιση μιας θέσης στις σχολές ενδιαφέροντός τους.

Ανέκαθεν η Γ' Λυκείου αποτελούσε έναν αγώνα δρόμου για κάλυψη της ύλης και πηγή άγχους τόσο για μαθητές όσο και για καθηγητές. Το σκληρό αυτό όμως εξισορροπούσε ο χρόνος, που ναι μεν δεν ήταν απεριόριστος, έδινε ωστόσο την ευχέρεια στον μαθητή να τον προσαρμόσει, έως ένα βαθμό, βάσει των προσωπικών του αναγκών. Εν αντιθέσει, φέτος τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Ο φόρτος των διαγωνισμάτων διαδέχεται τον φόρτο των εξετάσεων που συνυφαίνεται με την αγωνία για τις παγκύπριες εξετάσεις σε ένα αδιάκοπο και εξαντλητικό παιχνίδι, που λυγίζει ακόμα και τους πιο καλά προετοιμασμένους μαθητές.

Ευχόμαστε όλος αυτός ο θόρυβος που γίνεται να ταρακουνήσει τους αρμόδιους, με την ελπίδα για ριζικές αλλαγές και περισσότερη οργάνωση τα επόμενα χρόνια. Εμείς θα κρατήσουμε στο μυαλό τις όμορφες εμπειρίες που είχαμε τα 12 τελευταία χρόνια στα θρανία, των οποίων ο ρόλος ήταν καθοριστικός για τη διαμόρφωση της προσωπικότητάς μας. Ας σκεφτόμαστε λοιπόν, όσα περάσαμε-δύσκολα ή εύκολα-με τους συμμαθητές μας και τα αγαπημένα μας πρόσωπα, ως κίνητρο για να ανταπεξέλθουμε στις δυσκολίες, που κάποιοι φρόντισαν να θέσουν ενώπιόν μας!

Μια τελευταία ματιά

Από την Αντριάνα Σταυροπούλου Γ1 - 6

Μερικές φορές θα ήταν καλύτερα να βε είχαν απαχάξει εξωγήινοι παρά να πας στο μάθημα.

Εκστρατεία κατά των "εξωσχολικών" νυχτιών 2021 - 2022. (#κορίτσια ανασυνταχτείτε και ανακινήστε τα μανικιούρ σας!)

Νο1 ατάκα των καθηγητών: "Είμαι 18 χρονών, όπου να 'ναι θα ψηφίζεις!". Plot twist: όταν όντως γίνεσαι 18 δεν νιώθεις τίποτα από τις τόσες φορές που το άκουσες και κυρίως δεν έχεις ιδέα ποιον θα ψηφίζεις!

Κενή: Τι εξαίσια λέξη. "Κενή τελευταία περίοδο" έλεγες και έβλεπες αλαλάζοντα πλήθη να ξεκύνονται στην αυλή.

Εξετάσεις Τετραμήνων. Τα λόγια είναι περιττά. Στο κάτω - κάτω αν δεν μαλλιοτραβήκαίς με το Υπουργείο, αν δεν κάνεις καμιά απεργία, αν δεν γίνεις λίγο αναρχικός, τι ψυχή θα παραδώσεις, μου λες;

ΔΡΑΜΑ. Καυγάδες, κουτσομπολιά, ξεμαλλιάσματα, παράπονα για τα πάντα. Η Γ' Λυκείου όμως απαιτούσε drama queens. Τι βραζιλιάνικες βαπονοπέρες καλέ; Κύκκος Β' = εγγύηση.

Το δίδυμο Κρίσεις Πανικού - Mental Break down συνοδευόμενο από την κορυφή Κρίση Ταυτότητας. Πού πατώ και πού βρίζομαι; Γιατί επέλεξα αυτόν τον κλάδο; Γιατί δεν γίνομαι ανέμελος βοσκός; Ερωτήματα που βασάνιζαν όταν αντίκριζες την είσοδο του σχολείου.